

صفحه ۳۲

۱۰۹

بیکار

سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر

بهاء ۳۰ ریال

سال سوم - دوشنبه ۱۸ خرداد ۱۳۶۰

در صفحات دیگر این شماره:

- درباره حزب طبقه کارگر صفحه ۹
- لایحه قصاص: نمودار ماهیت ارتجاعی رژیم صفحه ۱۳
- چگونه به سازمان بیکار پیوستیم صفحه ۲۱
- اهواز: دختران انقلابی اسیر، زیر تازیانه ماموران رژیم صفحه ۲۲
- رژیم، شناسایی فلسطین بعنوان یک دولت رایس گرفت! صفحه ۳۲

**رفقای محلول حادثه دانشگاه
و مدال افتخار در راه آزادی
طبقه کارگر**

صفحه ۱۹

**زنده باد مبارزه
طبقاتی در شوری
امپریالیستی!**

صفحه ۲۵

**بودجه ۱۳۶۰:
بودجه
ورشکستگی
و وابستگی**

**رژیم جمهوری اسلامی: پیش بسوی
وابستگی بیشتر به امپریالیسم!**

نگاهی گذرا به قرارداد های اسارت جمهوری اسلامی در ماه های اخیر

رژیم جمهوری اسلامی بسوی
کواهی عملکرد وسایط های
دو سال و چند ماهه از هر قدرمی
که بر دانه درجهت بستن یازدن
بدستاوردهای تمام شکوه مند
خلقهای ایران و حفظ، تحکیم و
کثرتی سرما به داری وابسته
ایران بوده و می باشد. مرتجعین
بد قدرت خرید به تمام ادعای
بر مکتور فرب و انقلابی نمائی
- های برهیا هو دروغین شان ،
از همان روزهای اول زمانداری
- شان جزینفع سرما به داران و جز
دربار سازی سرما به داری وابسته
و نرمیم آسیب های وارد بر آن از
طرف توده های رحمتکس و انقلابی
در جریان ما هها میارزه قهر مانه
توده های تحت ستم و جزا سازی
دستگاه های اداری و نظامی
سرکوبگر رژیم وابسته تا قدمی
بر ندانند. بختی از اس
کارنامه سنگین رژیم را در زمینه شماره ۱
نفسه در صفحه ۱۵

**سازمان چریکهای فدایی خلق:
تزلزل در برابر ضد انقلاب
در کردستان!**

درباره موضع گیری فدائیان در قبال
حملات اخیر حزب دمکرات به کومه له

صفحه ۵

**مبارزه پر شکوه کارگران
اخراجی مجتمع فولاد
و خیانت رویزیونیستها**

صفحه ۳

مسائل درآمدهای کسب و
دولتهای سرما به داری حیدری
سبب طرحی از ارسامانی
حاجل از استعمار کارگران با ماند
بجای از محمول ما را در دهان شان
و سدهوران بیسی نولد کسب کان
سختل و زحمتگان غیر بولشور
کد از راههای مختلف در احسبار
ای دولت با فرارگر مند و بودجه
دولت را اسکیل مدهند.
کارستیا مولد از این است و
مسای بودجه های کلان دولتیهای
سرما به داری نیز چیزی جز حاصل
کار را کثرت امانی کنورست.
دولتهای سرما به داری اسس
در آ مدغار اد جراحی مصر بکنند!
نحوه مصرف بودجه توسط دولت
ار سافح طبقه ای که دولست
بما بنده است خدای نا بدیسر
است. در جامعه سرما به داری
بودجه دولت در خدمت حفظ تسلط
طبقه سرما به دار، تا مین ابرازها
و نائل این سلطه و غش است.
سایب استعمار کارکنان سرما به
دارست. بودجه دولت را به عبده
سختا بد دولت نیز چیزی جز
ما سبب سرکوب طبقاتی نیست.
در کشورهای سرما به داری وابسته
به امپریالیسم بودجه دولتیا در
عین حال به ابزاری برای حفظ
این وابستگی سرمدل مکرود.
نفسه در صفحه ۱۱

مرگ بر امپریالیسم آمریکا، دشمن اصلی خلقهای ایران

جنبش کارگری

اخراج مدیرعامل ضد کارگر، جلوه‌ای از قدرت و همنهنگی کارگران سایپا

کارگران متحد و منسجم کارخانه سایپا در روز ۶۰/۳/۶ طی یک حرکت مبارزاتی "کاتوریان" مدیرعامل عدکا رگر را با کمک از کارخان تیرون ایداخته و با خریدن شیرینی و بستنی ایس پیروزی کوچک را جشن میگیرند. حوزه‌های سازمان سازمان پیکار... در نشریه یک اتومبیل سازمان این چنین به نفعی ما هیئت ضد کارگری ایس پیروزی میبرد:

"... کاتوریان تکلیفی کسی است که تا به حال تعدادی از کارگران مبارز کارخانه و اخیراً ۵ نفر از کارگران ۵ درصدی را اخراج کرده است. او کسی است که هفته گذشته مرخصی بدون حقوق کارگران را لغو کرده و اعلام نمود که اگر کسی بیش از ۳ روز به سرکار نیاید اخراج می‌شود. او کسی است که ۲۷ نفر را اخراج کرده و بقیه خود را عداوتی در دنیا داد. او کسی است که میگفت کارگران با بدسربسته‌شان کارت بزنند تا منخس شوند و بتوانند، یک قسمت به قسمت دیگر کارخانه بروند و حتی برای رفتن به دستتوئی، کارگران میبایست کارت بشیرند... کارگزاران این یک وفادار سرمایه‌داران، بی‌حرمانه دیگری از کارگران که علت اخراج خود را میبرید، میگوید "اوه ما فدای خود نمی آید!!"

کاتوریان مزدور که عامل رژیم جمهوری اسلامی در کارخانه است، اعلام کرده بود که با یک سلسله مراتب برای تحویل تولید را بگردد. یعنی کارگر باید کار خود را به سرکار تحویل داده و سرکار را به سرپرست و سرپرست به مدیر قسمت و... تا از این طریق بهره‌کشی از کارگران و میزان تولید را افزایش دهد. کارگران در طی این حرکت شعارها می‌خواندند: اتحاد، اتحاد، کارگران متحد، کارگری بی‌روست، سازمان بود است و... و امده اند. کارگران موفق می‌شوند بعد از اخراج این مزدور با قدرت همبستگی و اتحاد خود، کارگران اخراجی ۵ درصدی را به سرکار بازگردانند. رژیم جمهوری اسلامی که از این حرکت انقلابی کارگران بدوخت افسانه بود در تاریخ ۶۰/۳/۱۲ ۳۴۰ نفر از کارگران کارخانه را که کارخانه را با حکم نماینده دادستانی انقلاب در زندان اوین، به مجرد بیاید شدن از سرویس کارخانه دستگیر کرده و به زندان اوین میبرد. کارگران مبارز سایپا! شاکه حتی بدون داشتن یک شورای واقعی توانستند منسجم شده و مدیرعامل ضد خلفی را از کارخانه اخراج نمایند برای کسب حقوق بیشتر و سرریختن اقدام به تشکیل شورای واقعی، می‌دهد و برای آزادی رفقای زندان نجات می‌کوشد.

مبارزه پرشکوه کارگران اخراجی مجتمع فولاد و خیانت رویزونیست‌ها!

اواز بودند جلوی مجتمع اجتماع کرده و با برپائی راهپیمائی وسیع اجتماع در مقابل دفتر مرکزی خشم انقلابی خود را از این حرکت ضد انقلابی نشان دادند.

این بار دیگر سوبیت رویزونیست‌های خائن شونده‌ای و اکثریتی بودند در نقش به اصطلاح نماینده کارگران بدفاع از رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی وارد میدان شوند. این مزدوران هنگام تعطیل کارخانه دوباره سعی کردند حرکت اعتراضی کارگران را در مجراهای "قانونی" و "منطقی" انداخته و در اولین قدم به غرضی استاندار حلاخوریست که بخش عمده‌ای در سرکوب کارگران مجتمع فولاد هوزندار جمع می‌کنند که غرضی در جواب آنان می‌گوید که به کارگران بگویند اگر حقوق کامل میخواهند به کارخانه بروند و زیر و خم‌شدن دست‌مزد، ایندیرند. رویزونیست‌های خائن "نایم‌شنده و برای ادا مژده‌کرات به همراه چند نفر دیگر که این شهران می‌نویسند. در مورد تعطیل کل مجتمع نیز این خائین توده‌ای و اکثریتی بودند که از طرح "انجمن اسلامی" به بقیه در صفحه ۴

در پی اعلام تعطیل شدن کارخانه مذکور از مجتمع ۱۰/۵۰۰ نفری فولاد هوزار، و برداشت فقط ۲۰۰۰ تا ۳۵۰۰ تومان به کارگران در مدت تعطیلی، کارگران سایر قسمتهای مجتمع فولاد (عمدتاً کارگران بیمانی) که می‌دانستند توطئه رژیم در مورد تعطیلی کارخانه مذکور، و برودی در مورد آنان بی‌عملی خواهد شد، با تشکیل مجامع عمومی در سطح کارخانه‌ها جهت جلوگیری از اخراج و کم کردن حقوق کارگران، اقدام به انتخاب نمایندگان و تشکیل شوراهای قسمت‌ها می‌نمایند. حدس کارگران مبتنی بر سراسری بودن توطئه تعطیلی در تمام مجتمع می‌مورد می‌برد. رژیم در تاریخ جمعه ۶۰/۳/۱ اعلامیه‌ای از رادیو هوزار پخش کرده و اعلام می‌نماید که روزنامه ۶۰/۳/۲، مجتمع فولاد هوزار تعطیل بوده و سرویسها برای بردن کارگران به کارخانه تدارکات رژیم که هنگام تعطیل کارخانه مذکور، با حرکت اعتراضی کارگران و جنب و جوش آنان برای تکمیل شورا و پیروزی بود، این سازمانخواست با اعلام از رادیو از تشکیل کارگران جلوگیری کند. اما روزنامه نزدیک به ۴ هزار تن از کارگران که در

تشدید فشار رژیم از طریق افزایش ساعات کار و مقاومت کارگران

همچنانکه رژیم واقع گردیده است، محدودیت ساعات کارورساندن آن به ۴۰ ساعت در هفته می‌باشد. نمونه‌های زیر نشانگر کوشش‌های از توطئه‌های رژیم و مقاومت کارگران (هرچند خودبخودی و بی‌راکنده) در مقابل آنست:

۱- کارخانجات کفش ملی: رژیم بعد از سرکوب و خشونت مبارزه کارگران بر سر بود و بیزه در اسفندماه گذشته و اخراج عده‌ای از کارگران مبارز و پیرویه ده کردن مقررات انضباطی آریامهری در مجتمع، در تاریخ چهارشنبه ۶۰/۳/۳۰ اعلام شد. در صفحه ۴

رشد بحران اقتصادی-اجتماعی ذاتی سیستم سرمایه‌داری وابسته ایران و وجوهی مبارزات کارگران و توده‌ها، رژیم جمهوری اسلامی را بر آن داشته که با حمله دستاوردهای مبارزاتی کارگران، بخش عمده‌ای بحران را بدوش آنان منتقل کرده و با عدم تمکن با برهم زدن تنگنای واقعی کارگران و ایجاد تفرقه و دو دستگی ما بین آنان و دستگیری و اخراج عناصر مبارز جنبش کارگری، از مبارزه کارگران بر علیه این حملات جلوگیری یکی از دستاوردها شیکه کارگران با جنگ و دندان آنرا بدست آورده اند و اینک موردی در

پیش بسوی ایجاد حزب طبقه کارگر

خلق ها و مسئله ملی

**پیشمرگان انقلابی،
حملات نیروهای رژیم به
روستاهای کامیاران را
باشکست مواجه کردند**

۶۰/۲/۲۳ : در ساعت ۱۲ شب تعداد کثیری از رشتی و پاسداران از طریق کوههای آوالا ن به طرف روستای "کوله ساره" و "سرجی" حرکت کردند. آنها بعد از اشغال روستای "کوله ساره"، در تاریخ ۶۰/۲/۲۴ با تصرف تپه‌های بین سرجی و کوله ساره با تجهیزات نظامی وسیع بطرف روستای سرجی حرکت کردند. ساعت ۷ صبح مزدوران رژیم روستای سرجی را برگیرا بسته و پس از ورود به روستا، اهالی آنرا مورد آزار قرار داده و به تفتیش خانه‌های آنها پرداختند. مزدوران همچنین منزل شخصی بنا حاج شکرالله را به آتش کشیدند که در اثر آن کلیه دارائی او نابود میشود. ساعت ۷/۵ صبح هما نیروها پاسداران و جا شها، در حالیکه یک مینی بوس پرازاها را سیر قرار داده بودند بطرف روستای "طا" حرکت کردند. پیشمرگان کومله و پیکار وعده‌های از روستا ثیان مسلح با اطلاع از این اقدامات در تپه‌های روبروی "طا" موضع میگیرند. پاسداران و جا شها در حالیکه روستای مذکور را خمپاره باران میکردند با مقاومت پیشمرگان روبرو میشوند. در این درگیری عده‌ای از پیشمرگان دمکرات نیز شرکت داشتند. بعد از ۳ ساعت نبرد قهرمانانه پیشمرگان، مزدوران رژیم وارد روستا شده و چند قطعه فرش مسجد را غارت کردند. نیروهای دشمن در این جریان تعدادی کشته و زخمی بر جای گذاشتند اما به پیشمرگان صدمه وارد نیامد لیکن سه خانه در اثر گلوله‌های خمپاره آسیب دید. نیروهای فدا انقلابی بعد از نیم ساعت توقف در روستا شروع به عقب نشینی کردند. آنها در اثر تعقیب پیشمرگان براسیمه بطرف کوله ساره فراگردند و در این حال در ساعت ۱۲ ظهر در دره بین سرجی و کوله ساره ناگهان به کمین عده‌ای دیگر از پیشمرگان کومله (بهل شهید فایق و پهل شهید یوسف) افتادند و مورد حملات بی‌امان آنها قرار گرفتند. در این نبرد که تا ساعت ۱/۵ بعد از ظهر ادامه داشت نیروهای دشمن با تحمل خسارات سنگین و کشته و زخمی شدن تعدادی از آنان بغیرا دست زدن بدین ترتیب حمله گسترده ارتش و پاسداران و جا شها به روستاهای "سرجی" و "طا" باشکست روبرو شد. در مورد این درگیریها لازم به توضیح است که روحیه اهالی هر سه روستای نامبرده عالی بوده و بانهایت فداکاری پیشمرگان را لحاظ رساندن آذوقه یاری میدادند. شرکت زنان زحمتکش روستائی در این جریان بسیار چشمگیر بود (نقل و تلخیص از خبرنامه ۱۲۵ کومله)

سازمان چریکهای فدایی خلق؛ نژلزل در برابر ضد انقلاب در کردستان! درباره موضوع گیری فدائیان در قبال حملات اخیر حزب دمکرات به کومله

بس و تدوین توافقنامه ۴ ماده‌ای بین طرفین بدرستی برای نکته‌ذعان داشت که: "سازمان ماضن استقبال و تأیید توافقنامه فوق با تمام توان خویش در جهت اجرای مواد آن با نیروهای جنبش مقاومت همکاری و مساعدت خواهد نمود و از مردم آگاه و مبارز کرد و نیروهای سیاسی مسئول در منطقه میخاو همبها نظر کارگر و مل و تو ما با حسن نیت خویش در اجرای مواد توافقنامه بکوشند..." (کا ۱۰۹)

بدون شک هر نیرویی که در قبال تا میهن منافع خلق کرد و تداوم و تعمیق جنبش مقاومت بر علیه رژیم کامیاب و به اقتضای حفظ مصالح جنبش دمکراتیک و فدا میریالیستی خلقهای سراسر ایران و بخصوص جنبش مقاومت احسان مسئولیت میکند، نمیتواند از آتش بس و تمام درگیری و توافق مسالمت آمیز خوشحال نباشد. ما نیز به سهم خود از این توافق استقبال نموده و بسبر اجتناب از گسترش درگیری تا کید کردیم. اما آنچه در این میان حائز اهمیت است شناختن ما هیت آن نیرویی است که این درگیری را در ادامه سیاستهای خود تحمیل کرده و آنرا به مرحله‌ای فراتر از یک درگیری کوچک و به تبدیل کردستان به عرصه جنگ داخلی کشانده است. سازمان چریکهای فدائی توضیح نمیدهد که چرا این درگیری بوقوع پیوسته و اساسا چه منافع طبقاتی برون چنین درگیریها را از جانب حزب دمکرات ایجاد میکند. اینکه طرفین درگیری، حزب دمکرات و کومله هستند و روشن است، اما باید دید که ما نیرومورد تعرض قرار گرفته‌است. سازمان چریکهای فدائی سیاست ظاهرا "بیطرفی" بخود گرفته و بصورت ناظری که بقیه در صفحه ۶

درگیریهای اخیر حزب دمکرات با کومله نتیجه منطقی تداوم سیاستی است که حزب دمکرات در برخورد به مسائل جنبش مقاومت اتخاذ کرده است و این سیاست بیان فشرده‌ای از منافع طبقه ایست که حزب نمایندگی آنرا میکند. بنا بر این هرگونه بررسی و اعلام موضع در مقابل وقایع اخیر در کردستان، نمیتواند جدا از تحلیل مجموعه سیاستهای که منجر به جنگ و درگیری شده صورت گیرد. هرناظر "بیطرفی" بروقایع اخیر اطراف مها با دوسر دست نمیتواند در مقابل دلایل و شواهد ناکارنا پذیر موجود در جهت شناخت و معرفی مسبب اصلی جنگ مهرسکوت بر لب زده و آتش افروز واقعی را از پیش چشم نموده خلق کرد دید و رنگهدار دوازا اعلام صریح موضع خود در قبال آن ظفره رود. خلق ستمدیده کرد دیدن سال این درگیریها انتظار داشت که تمام نیروهای کمونیست و انقلابی و مترقی با اعلام صریح موضع خود در قبال این وقایع و توضیح ریشه‌ها و علل اصلی و افشای مسببین آن و با عقابله با توطئه‌های جنگ افروزان حزب دمکرات، از گسترش دامنه این درگیریها جلوگیری نماید. اما متاسفانه برخی از نیروهانه تنها گامی در این جهت برنداشتند، بلکه با سکوت و یا با ظفره رفتن از بیان علل و انگیزه‌های اصلی ایجاد این درگیریها از طرف حزب دمکرات، تا بحال توده‌ها را از واقعیت آنچه که در کردستان بوقوع پیوسته بی‌خبر نگاهداشته‌اند. وجه مشخصه تبسور چنین سیاستی در موضع سازمان چریکهای فدائی خلق بطور آشکار به چشم می‌خورد.

سازمان چریکهای فدائی خلق بس از درگیریهای اطراف مها یاد، باشکست در مذاکرات بین حزب دمکرات و کومله جهت آتش -

حق تعیین سرنوشت، حق مسلم خلقهاست

اخبار مبارزات توده‌ها

سرکوب زحمتکشان سیاهدشتک دردورژیم

در تاریخ ۲۹ اردیبهشت، صدها نفر از اهالی سیاهدشتک بعنوان اعتراض به لایحه ضد مردمی که در مجلس به تصویب رسیده بود در مقابل مجلس اجتماع کردند. جریان از این قرار بود که اهالی این منطقه در زمان رژیم پهلوی زمین‌ها را در منطقه کارخانه سیمان داشتند که بزرگوار آنها گرفته شده بود و بدنبال مبارزاتی که این زحمتکشان در طی اینصدها داشته‌اند، تصویب شورای انقلاب، زمینی در سیاهدشتک به آنها داده می‌شود. در طی اینصدها برخی از این عده تورا نسته بودند در این زمینها خانه‌ها بنا زدند تا اینکه اخیرا لایحه‌ای تصویب می‌شود که بموجب آن رژیم می‌خواهد زمینهای سیاهدشتک را نیز از اهالی گرفته و زمین دیگری را که هنوز معلوم نیست در کجا ست به آنها بدهد.

زحمتکشان این منطقه نیز که از اینصدها فشارهای رژیم به تنگ آمده بودند اکنون به اجتماع در مقابل مجلس پرداخته بودند. ابتدا حتی کرمانی نما بنده مجلس برای آنها صحبت می‌کنند ولی جواب او این بود که لایحه تصویب شده و کاری نمیشود کرد! مردم که اینچنین ماهیت به اصطلاح "نمایندگان" را میبینند از شدت خشم دست برآوردند و قصد ورود به داخل مجلس را میکنند. با سداران نیز به دفاع از نمایندگان ضد مردمی مجلس، تیراندازی هوایی و ضرب و شتم زحمتکشان می‌پردازند. سیاهدشتک منطقه ۹ نیز برای سرکوب زحمتکشان یکم سداران می‌آیند

بقیه در صفحه ۲۹

خانه گردی رژیم در بندر عباس، یادآور خانه گردیهای رژیم پهلوی

حکومت نظامی - را که بنده بند آن‌ها هستند اطلاعیه‌های حکومت نظامی از هارای او ویسی می‌باشد، بخش میکند. در اطلاعیه آمده است: هیچکس حق تخلیه و خانه تکانی را ندارد (!؟)، خانه‌های اجاره‌ای که در اختیار خاص فرد - انقلابی (بخوانید کمونیستها و انقلابیون) هستند، با یستی توسط ما حیفا نه معرفی گردند (!؟) و ۲۰۰۰ آری رژیم هدف اساسی اش سرکوب کمونیستها و انقلابیون که در ژانویه مناقع کارگران و زحمتکشان مبارزه میکنند، میباشد. کارگران و زحمتکشان! به مقابل بدبر علیه مقررات حکومت نظامی، خانه گردی و دستگیری - های رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی برخیزیم. اجازه ندهیم که رژیم به خانه گردی بپردازد، مانع دستگیریها شویم و به مبارزه برای آزادی دستگیرشدگان و زندانیان سیاسی انقلابی برخیزیم. بالاندکی تغییر بنقل از: اعلامیه هواداران سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر - بندر عباس ۶۰/۳/۶

با ردیگر رژیم جنایت پیشه جمهوری اسلامی عما بند رژیم‌ها دشمن کمونیستها و انقلابیون را مورد بیگرد و تعقیب قرار داده و اینبار سی - شمرانه به بیانه تروژ و شورویسم و تعقیب شورویستها، به خانه گردی پرداخته و بدبو جانیه کمونیستها و انقلابیون، این فرزندان راستین و مدافع کارگران و زحمتکشان را دستگیر میکند. اخبار رسیده تا کنون (ظهر چهارشنبه ۶۰/۳/۶) حاکی است که چندین خانه مورد یورش ساداران جهل و سرمایه‌وتیروهای انتظامی این نظم ارتجاعی، قرا ر گرفته و در هر خانه زن، دختر، پسر پسر . . . و خلامه هر که را توانستند دستگیر کرده و چمپا و دستپا بیان را بسته و به زندان "شسو" که قسمتی از آن، از روز قبل (۶۰/۲/۵) تخلیه و آماده شده بود، میبرند و این نشان میدهد که رژیم از قبل تدارک دستگیریهای وسیعی را دیده است. خانه گردی و دستگیری همچنان ادامه دارد و در اواردیوارتجاعی بندر عباس هر ساعت اطلاعیه سیاهدشتک سداران - در واقع اعلامیه

اشغال کاخ توسط مزدوران رژیم

مبنی بر مجازات عاملین گشتارهای میفرشند رژیم که سیاهستانان شیرینی اش موثروا قمع نمی‌شود، این بار طبق سیاست "جماعتی"، هنگام جاری شدن سیل در منطقه، به بیانه کمک به تعمیر تشروات در ۶۰/۲/۲۶، دومینی بوس از او با نشان حزب اللهی را از تربیت حیدریه و فردوس، زیر پوشش جها دسا زندگی به منطقه میفرستد. او با نشان از لحظه ورود با فحاشی و تهدید، شروع به پاک کردن شعارهای انقلابی و نوشتن شعارهای ضد انقلابی خود می‌نمایند و سپس چندین جاد در نقاط مختلف شهر برپا میکنند که با اعتراض مردم روبرو میشوند. با سداران و او با نشان رژیم در صبح ۶۰/۲/۲۷، شهر را به اشغال خود در آورده و در نقاط مختلف شهر مستقر میشوند. او از همان لحظه اشغال، به نیروهای انقلابی که به کمک سیل زدگان آمده بودند، حمله برده و همزمان با آن، به خانه‌ها یورش برده به دستگیری و ضرب و

سال پیش هنگامیکه رژیم جمهوری اسلامی در منطقه کاخ بینگام فجر چند جا عمیق سیاه مقاومت دهقانانی که فاشیایان در نتیجه این اقدام رژیم خشک میشد و روبرو شده با سداران و ژاندارمری محل دهقانان کاخ را برگردانده ست و دهقانان را شهید و دهقانان را زخمی نمودند. پس از آن اهالی زحمتکش منطقه، دفاعیانه با سداران، بسیج محل و جها دسا زندگی را تعطیل کرده و شرط تاسیس این مراکز را مجازات عاملین و مسین حیات ۱۴ بهمن قرار میدهند. از آن پس در پی نامه‌های متعدد اهالی منطقه به ارگانهای رژیم جهت رسیدگی به مسئله افراد متعددی از حزبی و لیبرال حتی بنی مبر برای به سازش کشاندن مبارزات زحمتکشان به این منطقه میروند، اما حیل هیچکدام از این حامیان سرمایه‌داران و زمینداران موثر نیفتاده و اهالی کاخ همچنان برخاسته خود

شما اهالی میباید زنده هم اکنون دهقانان از اهالی زحمتکش در سارت این مزدوران هستند. کارگران و زحمتکشان! رژیم جمهوری اسلامی این بار هم دشمنی و کینه تیزی خود را نسبت به زحمتکشان و نیروهای انقلابی به نمایش گذاشت. با افشای توطئه‌ها و جنایات رژیم ارتجاعی، از دهقانان و زحمتکشان منطقه کاخ پشتیبانی کنیم. دستگیرشدگان منطقه کاخ که به همست توده‌ها آزاد با بدگردند! زنده با دبیکار توده‌ها بر علیه رژیم جمهوری اسلامی! مرگ بر امپریالیسم و ارتجاع داخلی! بر فراز با جمهوری دمکراتیک خلق! با استفاده از اعلامیه‌ها و سداران سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر ۶۰/۲/۲۸

به استقبال جنبش او جگیرند توده‌ها بشتاییم

درباره حزب طبقه کارگر (۱)

توضیح:

سازمان ما در کنار سایر وظایف ترویجی خویش، انتشار جزوات و کتب آموزشی سه زبان ساده را در دستور کار قرار داده است و در همین رابطه مقالات آموزشی را در نشریه بیگار منتشر می سازد.

از آنجا که به سبب ضعف عمومی جنبش کمونیستی حتی رفقای ما هم در جنبش کمونیستی نیا ز مندا آموزش همه جا نبوده تر سوسا لبیس از طریق ارگانهای کمونیستی میباشند ما سعی میکنیم که بویژه در سری مقالات آموزشی بیگار رتغیقی از نیازهای این رفقا و توده های طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان را بوجود آوریم.

مقاله کوتاه "درباره حزب طبقه کارگر" که تلاشی است برای بیان ساده ضرورت حزب طبقه کارگر در همین رابطه در نشریه درج شده است. از آنجا که آموزش این ضرورت برای طبقه کارگر بسیار اهمیت اساسی دارد، از همه رفقای ما می خواهیم که اینگونه مقالات، جزوات و کتب را بشکل فعال در میان کارگران برده و بر مبنای آن صبورانه انسان را آموزش دهند.

انتشار اینگونه مقالات و کتب تنها گام نخست است بی شک ما دیت بخشیدن و عملی ساختن ترویج آنها منوط به برخورد فعال و بیگیریانه رفقا خواهد بود. برای آنکه در با سخگوشی جنبش ضرورتی بشود هر چه بیشتر موفق گردیم از همه رفقا می خواهیم که نظرات انتقادات و پیشنهادات خویش را فعلا نه با در میان گذارند. پیروز باشید.

۱- ضرورت ایجاد حزب

از کجانشی میشود؟

از آن زمان که سرمایه داری بوجود آمد، مبارزه بین کارگر و سرمایه دار ریشخا آغاز شد. سرمایه داری می بایست رشد کند و این رشد به قیمت رنج و استثماری میسر میشد که سنگینی بار آن اساسا بدوش کارگران و زحمتکشان بود. نظام سرمایه داری از خون و عرق کارگران و زحمتکشان تغذیه میکرد و روز بروز پرور و رتر میشد به همین دلیل کارگران و سرمایه داران همواره رودر روی هم قرار میگرفتند.

مبارزات کارگران در ابتدا، بیعت نا آگاهی و کم تجربگی آنها غالباً بصورت فردی و پراکنده و در سطح بسیار پستی جریان داشت. کارگران در آن موقع با شکستن و نابود کردن ابزار و ادوات تولید، خشم و نفرت خود را بر علیه وضع موجود نشان میدادند و با مطلق از سرمایه داران انتقام میگرفتند. ولی همانطور که لنین می گوید این بیشتر جنبه ابراز احساسات و انتقام طلبی است تا مبارزه، کارگران چون گمان میکردند که این ابراز احساسات می نشاند، لذا ابزارها و ماشینها را میشکستند و خرد میکردند. البته این شکل مقاومت در مقابل سرمایه داران ملائمت نداشت بود و نمیتوانست سودی بحال کارگران داشته باشد. خود کارگران هم در قدمهای بعدی مبارزه خود، به این مسئله پی بردند که ماشینها و ابزار تولیدکننده می ندارند، بلکه این نظام کارگر سرمایه داری است که این ابزارها را در خدمت جیب اول و میگردان شیرجه ان کارگران بکار میگیرد. با رشد بیشتر سرمایه داری و در نتیجه رشد روز افزون تعداد کارگران، مبارزه بین این دو طبقه اصلی جامعه سرمایه داری گسترده تر شده و اوج بیشتری میگیرد. در کشاکش این مبارزات و در پی شکست ها و پیروزی ها است که کارگران تجربه بیشتری اندوخته و آگاهتر میشوند. تا قدم های بعدی خود را محکم تر بردارند.

با رها و ابزارها اتفاق می افتد که کارگران در مبارزات اقتصادی خود پیروز میشوند. مثلاً بر کارفرما فشار میا و رند و او را در زمینها بند که بندگی به دستمزدها نشان اضافه کند. ماهیوز این با مطلق اضافه دستمزدها در یافت نکرده از آن طرف با بالا رفتن قیمت ها مواجه میشوند. در اینصورت ناچار میشوند مایحتاج زندگی خود را با پول بیشتری تهیه نمایند. بدین ترتیب عملاً آن اضافه دستمزدها خنثی و بی اثر میشود. اضافه دستمزدها نیز بیک نیا مده، از کف می رود. با زهم روز از نو روزی از نو!

هر کارگر آگاهی میتواند در همسالان در همین زمینه ها (از قبیل اضافه دستمزدها) حق ممکن و ...) را هدیه و رد که سرمایه داران در شرایط خاصی که تحت فشار مبارزه کارگران بوده اند، امتیازاتی را داده اند. ولی سپس با انواع حقه با زیها و دزد و زکلفها با ردیگر همگان جای اول با گذشته اند. تا زه فرض میکنیم که همیشه هم مینظورناید و کارگران بتوانند امتیازات متعددی را هم از حلقوم کارفرما بیرون بکشند و

این امتیازات را همسگی نمایند. آیا وضع تغییر میکند؟

بله البته تغییر میکند، چرا که کارگران در اینصورت میتوانند قدری، فقط قدری بهتر از قبل زندگی کنند. یعنی میتوانند تندیروی کار خود را در شرایط مناسبتری در اختیار سرمایه داران قرار دهند. ولی با اینهمه یک چیز که مهم ترین هم هست، با اینگونه امتیازات و نه فقط با اینگونه امتیازات، بلکه با هرگونه امتیازی نیز تغییر نمیکنند. و آن این است که کارگران ما سنده گذشته تا چاراند تندیروی کار خود را به سرمایه داران بفرودند و استثماری و رشود در معرض فقر و فلاکت و بیگاری و ... باقی بمانند. بعبارت دیگر در جامعه سرمایه داری در هر شرایطی که باشد، بردگی اسارت با طبقه کارگر بیچ وجه از بین نمیرود. چرا چنین است؟

برای اینکه مبارزه اقتصادی طبقه کارگر اگر چه در بهبود شرایط کار و زندگی او موثر است ولی بیچوجه قادر نیست نظام کارگر سرمایه

داری را از بین ببرد. مبارزات اقتصادی طبقه کارگر اگر چه بنوع خود اهمیت فراوانی هم دارد لیکن نمیتواند آسیبی به اساس آن نظام، که طبقه کارگر را زیر ستم و استثماری میکند، وارد آورد. دوا در دربار با بیدر جای دیگری جستجو نمود. با بیدیدجه چیزی است که نظام کارگر سرمایه داری را سرپا نگهداشته است. با بیدید سرچشمه اسارت و بندگی زحمتکشان در کجاشیفته است. اصولاً چرا با بید میلیونها نفر کارکنند و گرسنگی بکشند، ولی در عوض عده معدودی کار نکنند و در عین حال از بیروزی بترکنند؟ بنا بر این با بیدید که این رابطه را برای بر و ظالمانه، چگونه است و به چه وسیله حفظ میشود. اساس نظام سرمایه داری بر مالکیت خصوصی ابزار اصلی تولید استوار است. بدین معنی که عده قلیلی سرمایه داران در دست داشتن کلیه این ابزار اصلی (زمین، معدن، کارخانه ها و ...) ما حب همه چیزند و بر عکس در مقابل آن، توده کثیری هیچ چیز از آن خود ندارند و از بیرو خود ناچارند برای اینکه زنده بمانند تندیروی کار خود را به ما حبان آن ابزار بفرورند. این توده های زحمتکش با اینکه جامعه کارگران انسان زندگی میکند، خودشان ناچارند در سخت ترین شرایط کارکنند و در بدترین وضعی با اصطلاح روزگار بگذرانند.

روشن است که این رابطه را برای بر همین طوری نمی شود حفظ نمود. چون هر لحظه در خطر آن است که توده های کارگران زحمتکش و تحت ستم، بخاطر وضع اسارتبارانه بر علیه آن اقلیت محدود سرشورش بگذارند. بنا بر این چگونه سرمایه داران میتوانند توده های وسیع کارگران را تحت استثماری و تسلط خود نگهدارند؟

زنده باد سوسیالیسم

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

1. ...
 2. ...
 3. ...
 4. ...
 5. ...
 6. ...
 7. ...
 8. ...
 9. ...
 10. ...
 11. ...
 12. ...
 13. ...
 14. ...
 15. ...
 16. ...
 17. ...
 18. ...
 19. ...
 20. ...
 21. ...
 22. ...
 23. ...
 24. ...
 25. ...
 26. ...
 27. ...
 28. ...
 29. ...
 30. ...
 31. ...
 32. ...
 33. ...
 34. ...
 35. ...
 36. ...
 37. ...
 38. ...
 39. ...
 40. ...
 41. ...
 42. ...
 43. ...
 44. ...
 45. ...
 46. ...
 47. ...
 48. ...
 49. ...
 50. ...
 51. ...
 52. ...
 53. ...
 54. ...
 55. ...
 56. ...
 57. ...
 58. ...
 59. ...
 60. ...
 61. ...
 62. ...
 63. ...
 64. ...
 65. ...
 66. ...
 67. ...
 68. ...
 69. ...
 70. ...
 71. ...
 72. ...
 73. ...
 74. ...
 75. ...
 76. ...
 77. ...
 78. ...
 79. ...
 80. ...
 81. ...
 82. ...
 83. ...
 84. ...
 85. ...
 86. ...
 87. ...
 88. ...
 89. ...
 90. ...
 91. ...
 92. ...
 93. ...
 94. ...
 95. ...
 96. ...
 97. ...
 98. ...
 99. ...
 100. ...

بقیه از صفحه ۱

بودجه ۱۳۶۰: بودجه ورشکستگی و وابستگی

مادر تحلیل بودجه سال ۱۳۶۰ رژیم جمهوری اسلامی ابتدا جدول کل درآمدها و هزینه‌ها را ذکر کرده و سپس ضمن بررسی فصل‌های عداکانه درآمدها و هزینه‌ها آن‌ها را که در بالا گفتیم اثبات خواهیم نمود.

مالیات مستقیمی که از خودکارگران و از دستمزد آنها وصول میشود، از دستمزد کم‌نموده و بیهه این شکل کارا مالی بیشتری برگردانده آنها را تحمیل می‌شود. دولت با گرفتن مالیات مستقیم از دهقانان و پیشه‌وران، بخشی از محصول تولید شده بوسیله آنان را نیز جذب میکند.

بدهد، نرخ سود سرما بدها را که حتی می‌باید، اما وقتی با مالیات بستن برفلان کالای مورد نیاز در رشته‌های از صنعت قیمت آن کالا زیاد میشود، سرما بدها را در آن رشته قیمت کالای تمام شده خود را تا حدی که با این افزایش قیمت را احسبان نماید افزایش میدهد. سبباً رت دیگرایی مالیات و ا رده‌زینند تولید این کالا شده و آنرا گرانتر میکند، وقتی قیمت یک کالا افزایش یافت، در حالت عادی تقاضا برای آن کالا و در نتیجه تولید آن با تن می‌باید، پس مالیاتهای غیر مستقیم در عین اینکه باعث تنید تورم میشود، در شرایطی که این تورم با رکود فعالیت‌های اقتصادی و بیکاری همراه است، آنرا افزایش داده و اثرات کندکننده و رکود آورده و تولید بحال می‌گذارد، اما وقتی که تولید یک کالای معین آنقدر کم است که تقاضا برای آن بیشتر از عرضه می‌باشد و تولید و فروش، آن انحصاری است و یا اینکه به چرخه انحصاری طبیعی یا مصنوعی در این مورد عمل مینماید، سبباً رفتن قیمت آن کالا، معمولاً باعث یا تن آمدن تقاضا نشده و بنا بر این تولید آن کاهش نمی‌یابد، اما مسئله‌ای که در این میان مهم است، اینکه بار اصلی و فشار خریدکننده مالیاتهای غیر مستقیم هم‌بر دوش کارگران و زحمتکشان است. افزایش قیمت کالاهای ضروری معیشت کارگران، خواه بعلت مالیات بستن به خود این کالاهای باشد و خواه از مالیات بستن بر کارآگاهی باشد که برای تولید و سایر مثل معیشت آنها لازم است، دستمزد واقعی کارگران را کاهش داده و استنمای آنها را شدیدتر میکند. سبباً رت دیگرایی قیمت و سایر مثل معیشت کارگران باعث بالا رفتن قیمت نیروی کار می‌شود و بنا بر این دستمزد که چیزی جز قیمت نیروی کار نیست باید بیشتر شود، اما میداندیم که سرما بدها را در پشت درمقا بل افزایش دستمزد مفاومت میکنند و جازبه انگار نیستند، چون افزایش دستمزد باعث کاهش سود آنها میشود، بنا بر این تا وقتی که کارگران به وسیله سایر رده‌ها خود موفق نشوند که دستمزد را زیاد کنند، تقاضا را این افزایش قیمت کالاها بردوشان باقی خواهد ماند، بدین ترتیب سرما بدها را با مفاومت در مقابل افزایش دستمزد و زینا دستمزد کارگران، با مالیاتهای غیر مستقیم را هم‌بر دوش کارگران

دریافت‌ها		پرداخت‌ها	
۱- درآمدهای عمومی	۵۴۴/۴	۱- از محل درآمدهای عمومی	۲/۰۵۲/۰
مالیات	۲/۴۱۱/۶	اعتبارات جاری	۱/۱۰۹/۳
نفت	۱۵۷/۳	اعتمادات سرمایه‌گذاری ثابت	۴۱/۰
سایر درآمدها	۲/۱۱۳/۲	بازپرداخت‌های وام‌های خارجی	۲/۲۰۲/۳
جمع	۱۲۹/۰	خرج	۲/۲۲۲/۲
۲- درآمدهای اختصاصی	۲/۲۲۲/۲	سرمایه‌گذاری در خارج از کشور	۱۰/۰
جمع درآمدها	۵۸/۰	جمع	۳/۲۱۲/۳
۳- کسری درآمدها	۵۸/۰	۲- از محل درآمدهای اختصاصی	۳/۱۷۱/۲
نسبت به پرداخت‌ها	۵۸/۰	جمع کل	۳/۲۴۱/۲
۴- منسغ تا مین کسری: برگشتی از پرداخت‌های مالیات قبلی	۵۸/۰		
جمع کل	۳/۲۴۱/۲		

۱- مالیات‌ها: مالیات‌ها به دو دسته تقسیم میشوند: مالیات‌های مستقیم و مالیات‌های غیر مستقیم.
الف- مالیات‌های مستقیم: مالیات‌هایی است که مستقیماً به عوارض و درآمدها و یا ثروت بستن میشود.
ب- مالیات‌های غیر مستقیم: مالیات‌هایی است که از طریق سرمایه‌داران بحدسوان مالیات بدولت (با بعد از "وجه شرعی" مثلاً خمس، زکوة، ... به روحانسیون) پرداخت میشود. بخشی از سود سرمایه‌دار است، اما خود این سود چیزی نیست مگر ارزش اضافی حاصل از استثمار کارگران و یا حصول اضافی دهقانان و پیشه‌وران که تمام حب شده است، بنا بر این در واقع مالیات و "وجه شرعی" حاصل دسترنج کارگران، دهقانان و پیشه‌وران است. مالیاتی که در جامعه سرما بدها را در دولت از مالکین ارضی وصول میکند نیز بخشی از ارزش اضافی ناشی از استثمار کارگران است، زیرا اجاره‌مالکان ارضی بخشی از ارزش اضافی است که بوسیله سرما بدها ربه آنها پرداخت میشود و این ارزش اضافی نیز حاصل استثمار کارگران است.

روزمره و ضروری بسمه شوندا ز جمله به معنی بالا بردن قیمت و سایر ضروری معیشت کارگران نیز هست و بنا بر این قیمت نیروی کار را بالا میبرد، معنی این حرف این است که کارگران برای تأمین همان حداقل معیشت خود باید دستمزد بیشتری بگیرند زیرا در غیر این صورت یعنی با ثابت ماندن دستمزد و بالا رفتن قیمت کالاهای مورد احتیاج کارگران و خانواده آنها، حجم کالاهای مورد مصرف آنها کاهش خواهد یافت. از طرف دیگر مالیات بر مصرف‌کنندگان در عین حال مالیات بر تولیدکنندگان نیز هست و بنا بر این، مالیات‌ها شکل دیگری از مالیات بستن به عواید است، وقتی مالیات‌های غیر مستقیم به مواد صنعتی که بوسیله سرما بدها را در تولید مصرف میشود، بسته شود، سرما بدها را برای خرید همان مقدار مواد مورد احتیاج در تولید با بدین بستر بیشتری پیدا زد، یعنی با بدین سرمایتهای را که برای خرید و سایر مثل تولید و مواد دخام و سایر مصرف میشود، افزایش بدهد، در هر دو صورت یعنی وقتی که سرما بدها را جبار شود یا بت دستمزد یا خرید و سایر مثل بون بستن

فنان، مسکن، آزادی

(قسمت چهارم)

لایحه قصاص: نمودار ماهیت ارتجاعی رژیم

در بخش های قبلی و مستقل این بحث، مواد متعددی از لایحه قصاص را مثال زده ایم که نشان دهنده عمق ماهیت ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی است. در اینجا با افاضه کردن یک نکته بر آنچه در قسمت سوم آمدیه نکات جدید خواهم پرداخت و اینک آن نکته:

گفتم که این لایحه در کنار تبعیض های ضد انقلابی که بین انسانها قائل است، متسل تبعیض بر اساس فقر و ثروت و تبعیض بر اساس مردمان بودن، بین مسلمان و غیرمسلمان هم تبعیض قائل میشود و مثال زدیم که این لایحه با تاکید بر این مسئله که مثلا اگر مرد مسلمان بدست یک مرد مسلمان کشته شود فلان حکم دارد، عملا تکلیف این حالت را که مرد مسلمان بی یک فرد غیرمسلمان را بکشد مسکوت گذاشته است تا راه برای افساد ما را ارتجاعی شرم آوری که امروز از غلظت کردن آن میترسند بسیار زیاد! آنها در شرایط سیاسی واجتماعی کنونی، جرات نمیکنند بگویند اگر یک غیرمسلمان کشته شود، کیفرش از کشتن یک مسلمان کمتر است و به همین دلیل، به نحوی نوطه گرا نه وریا کارانه و خاشا نه، بین قبیل فضا یا را برای فردای خیالی شان که میخ حاکمیت خوبی را محکم کرده باشند، گذاشته اند. رژیم حاکم و بیوزنه حزب جمهوری اسلامی که با انجام قوامی کوتاه این لایحه ارتجاعی را به نوده ها و زحمتگنان میهن ما حقه کند، خیالات شوم دیگری سیر در سردار دکه امروز از غلظتی کردن آن برهیز می نماید. مثلا از اینکه زن در برابر زن قصاص میشود (ماده ۵) سخن گفته میشود ولی ارتجاعی این نیست ارتجاعی که "برده را در برابر برده قصاص میکنند" حرفی بمیان نیامورد در حالیکه اصلی که ماده ۵ لایحه را آن گرفته شده چیزی جز آیه ۱۷۸ از سوره بقره نیست که میگوید:

"کُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَتْلُ فِي الْقَتْلِ الْحَرَامِ وَالْحُرِّ وَالْعَبْدِ بِالْعَبْدِ وَالْأَنْثَى بِالْأَنْثَى" (یعنی در برابر برکشته ها با برده قصاص کنید؛ آزاد در برابر آزاد، برده در برابر برده و زن در برابر زن)، تهیه کنندگان لایحه قصاص مرتب تاکید میکنند که میخواهند قانون اسلام را بیاورند، آنگاه در بیانی "لایحه قانونی" خود، دنیا له همان آیه را که میگوید: "ولکم فی القصاص حیة یا اولی الالباب" (یعنی ای صاحبان خرد حیات شما در قصاص میباید) نوشته اند و با توجه به اینکه در اسلام و کتب فقهی اسلامی هرگز بر دگی لغو و تحریم نشده است، اگر چه معلوم که خدا تعالی با حاکم همانا نظیر که دست بریدن و سنگسار کردن را در دستور دارد (و حتی با راهها را کذا شده) خیال رنده کردن قوانین برده داری را نداشته باشد؟! مسلما دورد برده داری در کنار

جامعه برتری برآمده و نیروهای ارتجاعی بهیچ قیمتی نمیتوانند آن را با زگردا نند و منافع طبقاتی خودشان هم با احاطه برده داری سازگار نیست ولی از این لحاظ که یک نیروی ارتجاعی برای تثبیت قدرت خود حاضر است با ارتجاعی ترین و پیوسته ترین طبقات و بینش ها عقیدتها دیند (همانطور که امیرالاسلام بافتو دالیم) این نیز واقعیت دارد که رژیم بورژوازی جمهوری اسلامی نیز احیای برخی از نهاد های ماقبل

و دمکرات که آنها نه ترو مستولانه تر در برابر خطر ارتجاعی و وحشیانه ای که سرشوت میهن ما را تهدید میکند با بستن وجهه دزخیمان قرون وسطی را که در قالب "حزب" و مجلس ولایحه و... بنهان شده است به نوده های نا آگاه هر چه بیشتر نشان دهند.

اکنون به مواد دیگری از لایحه قصاص می پردازیم:

اگر پذیری پسرش را بکشد از قصاص معاف است!

"ماده ۱۶- هرگاه به پدر یا جد پدری، فرزند خود را بکشد قصاص نمیشود، بلکه باید دیه قتل را به

تهیه کنندگان لایحه قصاص، مرتب تاکید می کنند که می خواهند قانون اسلام را پیاده کنند... با توجه به اینکه در اسلام و کتب فقهی اسلامی هرگز بردگی لغو و تحریم نشده است، از کجا معلوم که ضد انقلاب حاکم، همانطور که دست بریدن و سنگسار کردن را در دستور دارد، خیال زنده کردن قوانین برده داری را نداشته باشد!؟

ورنه مقتول بدهد و حاکم شرع او را تغیر بیهوده و غیر بیدر جد پدری مانند دیگران قصاص میشود. همانطور که ملاحظه میکنید به پدر و جد پدری این امتیاز داده شده است که فرزند یا نوه خود را بکشند و فقط خونبهای او را به ورنه مقتول بدهند. جالب اینکه اگر ورنه مقتول کسی جز پدرش یعنی خود قاتل نیست، بیول به خودش بر میگردد! (در مورد ارث رجوع شود به سوره نساء آیه ۱۱ و ۱۲)

حالا ببینیم دادن چنین امتیاز ارتجاعی به پدر و جد پدری (والیهته) حرام کردن ما در از جنس "حق" (حق!) سرتجاش به کد مدوره تا ریک زندگی بشر بر میگردد؟ هنگامیکه دوره مادر ساری سقوی شد و بقول انگلس "مرد فرما شروایی خانه را نیز بدست آورد" و با زقیول او هنگامیکه ستم مرد بر زن بعنوان اولین ستم طبقاتی در تاریخ پدید آمد (کتاب مشاء خانواده... پدر و جد پدری بعنوان صاحب و کسی که همه اختیار فرزند بدست آنهاست و حتی میتوانند فرزند خود را بی "خدا یا ن" قربانی کنند شناخته شدند.

در داستانهای مذهبی، آنجا که با راهیم فرزند خود را سما عیل را به قربا نگاه میبرد و کار بر حلق اومی مالد (مثناء فعلی قربانی کردن در مراسم حج) و یا آنجا که در تاریخ زندگی پیغمبر اسلام نوشته اند که جدش عبدا لمطلب سندر کرده بود پسر خود عبدا لله (پدر پیغمبر) را در خانه کعبه قربانی کند و غیرا زانها، نمونه های متعددی از اعمال حق پدر و جد پدری فرزند دیده میشود، "حق" که تا سر حد کشتن فرزند و لو دهمها سال از عمرش بگذرد، بیس می رود.

آری، تعجب نکنید، این است شمره نا تمام ما تندن انقلاب دمکراتیک - خدا میرا بیستی خلفهای ایران، که علیرغم این مبارزه و آن

سرما به داری را برای تمام بیز و تثبیت ماهیت و منافع خود لازم می بیند، امری که در اینجا ده کردن ولایت فقیهه تجسم میباید. در اینجا با دیدگت که اگر امیرالاسلام بافتو دالیم عقدا تھا دمی بندد امری موافقی است تا سرانجام فتو دالیم را کنار بزند و بجای آن بورژوازی کمبرادور بیارود، ولی عقدا تھا دیورژواری حاکم با ولایت فقیهه (کلریکا لیم) در جهت تمام بیز و تثبیت خود در برابر لیبرالها و نیز در مقابل جنس کمونیستی و انقلابی میباید. مسلمان است که مرا رجسز ب جمهوری برای حقن کردن قوانین ناشی از ولایت فقیهه نه تنها به ثبات رژیم حاکم کمک نمیکنند، بلکه سقوط و طرد آن از صحنه را تسریع مینماید. در این رابطه با تھا دیورژواری حاکم با نهاد های ماقبل سرما به داری، بعنوان مثال میتوان گفت:

وقتی یورش وحشیانه به کردستان و سرکوب خلق کرد، بعنوان جنگ علیه کفایتی می - شود و مال و ناموس خلق کرد، حکم غنا تم جنگی بیا ه اسلام قلمداد میگردد، وقتی حکم عدا م به "جرم" بدگوشی به ما موب پیغمبر، قانونی میشود، وقتی دست بریدن و سنگسار کردن و شلاق زدن، بعنوان حد شرعی، بصورت امری قانونی درمی آید، وقتی کشتن کمونیستها و مجاهدین، مصدوره اموال آنان و ضرب و ستم ویستن دروغ و افترا به آنان و شکنجه و زندان آنها بصورت امری مجاز و حلال معرفی میشود، چه تضمینی وجود دارد که فردا مثلا فرزندان انقلابی خلق کرد را بعنوان اسیران جنگی که حکم برندگان در باره آنها بیاید می شود، در باره زار بفروش برسانند؟! و با با زان اسیر (کنیزان!) حتی عقدا زدواج را لازم بینند و ده ها مثال دیگر!!

نگه ای که ذکر کردیم هندی است حدی به همه کارگران و زحمتگنان و نیروهای کمونیست

بقیه از صفحه ۱

رژیم جمهوری اسلامی: پیش بسوی وابستگی بیشتر به امپریالیسم!

بیکار ۹۳ آورده ایم، با رسازی ارتش آمریکا شی شاه، گسترش روابط اقتصادی و سیاسی با کشور- های امپریالیستی و سرمایه داری، بکار اندازی همان سیستم داری پیشین، بکارگیری مهره های رژیم منفور شاه، ترمیم دستگاه های سرکوبگر رژیم پیشین، دعوت از سرمایه داران فراری و... از جمله اقدامات و عملکردهای رژیم جمهوری اسلامی میباشد.

طبیعی است که سردمداران جمهوری اسلامی کلیه اقدامات ضد خلقی و وابسته گرانه شان را بیخاطر جلوگیری از آنگاه شدن توده های زحمتکش به ما هیت و سیاستهای رژیم، بدین هیاهوئی از تبلیغات دروغین و تحت عناوین "مبارزه ضد - امپریالیستی" (با ضد "استکبار جهانی") و "امنال آن اشخاص منتهی" ما بقول معروف "مک آنست که خود بسویید..." و اقدامات های پررنگ و لبا با ما بی محتوای رژیم نمینوا سب برای همیشه برده بر جبا و لگریها، غارت ها و استثمار هستی و تسوا ن زحمتکشان بکنند، و عملکردهای رژیم بسیار زیاده تر از آنچه فکرش را میکرد، صبح او را پیش کارگران و سایر نیروها با زکرده است.

دو سال و چهار ماه که کمیت رژیم جمهوری اسلامی ثابت کرده است که کشورهای تحت سلطه، حلقه های از زنجیر بهم پیوسته دنیا ای امپریالیستی بوده و منابع سرمایه داران این گونه جوامع با منافع سرمایه داری انحصاری جهانی بهم دیگر گره خورده است. عملکردهای رژیم - و هر دو جناح سورژوانتی آن - و واقعیت های ملموس جا مع ما بسوزده است. استعمار روزافزون کارگران و زحمتکشان و بهره کشی روبرو با آنان (که با تشدید فقر، فلاکت و هر چه بیشتر یکدیگر شدن خون آنان همراه است) بنیج سرمایه داران ایرانی و خارجی، شدت با بی بحران اقتصادی از جمله حطقی، گرانی، تورم، بیکاری و... و انتقال بخشی از بحران جهانی سرمایه داری به میهن ما و مهمتر از همه حفظ منافع امپریالیسم جهانی که در گسترش روابط اقتصادی و سیاسی با کشورهای ارتجاعی وابسته به امپریالیستی رنگارنگ، خرید سلاحه از آن کشورها، سیل واردات به ایران، حفظ و تضمین سرمایه های خارجی در ایران، ضمانت با زبرد اخت و امه های سرمایه داران فسراری و اعوان و انصار رژیم شاه به شرکت های امپریالیستی و... تیلور میباید، بسیار نگران این حقیقت است که سرمایه داری کشورهای وابسته به بندهای محکمی به انحصارات امپریالیستی و کشورهای امپریالیستی و سرمایه داری گره خورده و جزئی از اردوگاه ضد انقلاب امپریالیستی جهانی را تشکیل میدهد. این واقعیت - های انکارنا پذیر، ترهات رویزیونیستی مبنی بر وجود "بورژوازی ملی" و "سرمایه داری غیر وابسته" در این کشورها را قاطعانه نفی میکند و بر فرضیه - های اپورتونیستی مشا به مهربا طل میزند.

چربان "اشغال سفارت آمریکا" و "آزادی مفتخا نه گروگانهای جا سوس که بدنبال امضای قرارداد خنکا رانه" "لجرا بر" و بدنبال پیش

از یکسال فریب و تبلیغات ارتجاعی رژیم (که) با تاخیر و تکریم رویزیونیستهای خا شن بویژه حزب توده و "اکثریت" همراه بود صحبت گفته های کمونیستها را یکبار دیگر تکرار کرد.

بدنبال و همسویا این قراردادها بخش چند سلیبا رد دلاری رژیم از راهی خلقهای ایران به امپریالیستها صورت گرفت و از ۱۴ میلیارد دلار در راهی ایران دریا شکهای امریکائی فقط ۲/۷ میلیارد دلار در اختیار دولت ایران قرار گرفت - که البته برای آنها ظرف "دولت مکتبی" خوا بهای "خوش" دیده شده است (که شان خوا هم بر داخت) - گشایی بمراتب بیشتر در روابط و وابستگی رژیم جمهوری اسلامی به امپریالیسم جهانی بیبا ر آمده است. البته بیکر اما رهای رسمی نشان میدهم که حتی در مدتی که از طرف کشورهای امپریالیستی غربی "تحریم اقتصادی" در مورد ایران اعمال میشد روابط اقتصادی فیما بین نه تنها قطع نشده بلکه افزایش نیز یافته است. همچنانکه اشاره شد بخشی از تحکیم سرمایه داری وابسته و گسترش آن در کشورهای که رژیمهای وابسته به امپریالیسم (نظیر ایران) دارند بر روابط اقتصادی، عقد قرار دادهای سلطه گرانه و واردات این کشورها از کالاهای کشورهای امپریالیستی و وابسته به آنها بر میگردد. ما در زیر بار تکیه روی اسناد و ارقام نشان خواهیم داد که رژیم جمهوری اسلامی با افزایش قراردادهای غارتگرانه و با غارت ارز حاصل از فروش نفت که متعلق به زحمتکشان ایران - امروز در آینه - میباشد در گسترش و تحکیم سرمایه داری وابسته و محکم تر شدن بندهای وابستگی به امپریالیسم شتاب و سرعت عمل از خود نشان داده است.

ابتدا با ید خا طرف نشان سازیم که رژیم جمهوری اسلامی برای فریب توده ها و جهت انبساط با صلاح "استقلال" و "عدم وابستگی" خود بر د و مطلب با فشاری میکند. مطلب اول این ادعای رژیم است که میگوید جمهوری اسلامی برای عدم وابستگی نه با یک کشور بلکه با کشورهای مختلف و از جمله با آنها "یکه" جهان سوم "نا میده میشوند، معامله میکند. او دوام اینکه جمهوری اسلامی با دولت ها و رژیم ها سروکار نداشته بلکه با شرکتها و موسسات آن کشورها طرف است. در رد ادعای نخست رژیم با ید خا طرف نشان ساخت که کلیه کشور - های امپریالیستی غرب و رژیم های وابسته به آن از جمله گره جنوبی، تا بلند، ترکیه، شیلی، پاکستان و نیز سوسال امپریالیسم روس

و کشورهای بورژوا رویزیونیستی اروپای شرقی و کوبا همگی اجزا تشکیل دهنده اردوگاه ضد انقلاب جهانی (امپریالیستی) بوده و معا مله با آنها و بستن قراردادها با یک یا چند کشور با هم است کشورهای تاخیری در ما هیت امر شده و آنچه که اهمیت دارد رتووع این قراردادها و ما هیت رژیم است که ما این کشورها و اردوگاه دوستد با روابط اقتصادی - سیاسی میگردند و آنچه که رژیم جمهوری اسلامی مدافع و حافظ سرمایه داری وابسته و بخشی از این اردوگاه ضد انقلاب جهانی بشمار میرود، چه با یک کشور امپریالیستی طرف معا مله شود و چه با همه آنها در زمان واحد رابطه سیاسی و اقتصادی برقرار کنند در اصل مطلب که ما هیت غارتگرانه و تسوا ستعما ری این روابط است شنیدنی حاصل شنیدگرده. اما در مورد مطلب دوم مورد ادعای رژیم - که بسوی مرتجع نیوز این روزها بسیار بر آن تاکید میکنند - با بسد بگوئیم که شرکت های امپریالیستی و از جمله شرکت های چند ملیتی که برای استعمار رد و لایه زحمتکشان کشورهای وابسته در کشورهای تحت سلطه نیز نفوذ و تسلط دارند حلقه های شلی از زنجیر بهم پیوسته ای است که جهان امپریالیستی نا میده میشود. آیا رژیم گره جنوبی که تا مغر - استخوان وابسته به امپریالیسم آمریکا است و با فاشیستهای حاکم بر آرتین (دولتهای سن - المللی وابسته به آن) بدون توافق و اشاره امپریالیستهای آمریکا نمیستوانند سلاحه آمریکا را در اختیار رژیم جمهوری اسلامی قرار دهند؟ (و اضا قاحریان جبا ول ۵۶ میلیون دلار نیز به خرید تجهیزات نظامی و سلاحه از آرتین (بابک تا جوا رتانتین)) و از طریق اسپانیا میسوط میشود (بنابگفته یکی از مقامات رژیم) که قبلا آنرا افشاموده ایم) و در نتیجه ادعای "استقلال" و "عدم وابستگی رژیم فریبی بیش نیست. (بیکار ۱۳۰) نکته دیگری که باید به آن اشاره کرد بهره سود با آورده ای است که از طریق این قرار - داده ها علاوه بر شرکت های امپریالیستی، نصب سرمایه داران وابسته انرا نی میگردد. نمونه با رز این جبا ول منفعت سود ۱۲۰۰۰ میلیارد ریالی است که در سال گذشته وارد کنندگان ایرانی از طریق غارت دسترنج چیز زحمتکشان در کسبه گنا دخوش ریخته اند. با دآوری این مطلب ضروری است که اگر چه مورد خیر نیز برخی قرار - دادهای دولت با شرکت های امپریالیستی نظیر تالبوت، سرمایه داران لیبرال سرومدای

رفقای معلول حادثه دانشگاه و مدال افتخار در راه آزادی طبقه کارگر

در نتیجه جنایت کم نظیری که با برتساب نارنجک سا جمعی بدرون مفوف تظا هرگشتهگان مقابل دانشگاه، در روز ۳۱ فروردین صورت گرفت، سه نفر از رفقای دلیر ما ابرج تراستی، آذمیرعلیان و مزگان رضوانیان بشهادت رسیدند و دهها تن مجروح و عده ای معلول گشتند. اینک در بیمارستان و در حالیکه ساران جیل و سرمایه همچون حلال، برپا لیس رفقای ما حضور داشتند، رفقای ما چه جماعتی از ما وست و شور انقلابی و کمونیستی به ظهور رسا نندیدند! ستان دیگری دارد. اینک رفقای سیکار کرما حتی در لحظاتی که زیر سربل جاقوی جراحی قرار داشتند یکدم از عشق آتشین خویش به کارگران و رحمتگان و کینه نسبت به ضد انقلاب غافل نبودند و رفقای دیگر برای ما زکوکردن میخواهد. شور و حماسه آفرینی این رفقا برای ما، امیدی است تازه، درسی دیگر از ما وست و سولتیری و افقی روشن بسوی فردای کارگران و رحمتگان که چنین جایزایان و ایثارگران کمونیستی دارند.

ما جمعی ای که با جنایت از این رفقای مجروح و معلول انجام داده ایم و در چند شماره خوا هیما ورد، خود کویا تر از آن است که به شرحی بنا ردا شده باشد. در بین اینان، هستند رفقای که چشم خود را از دست داده یا دست و پایشان یا صورت و معده و کمرشان آسیب دیده و معلول گشته اند که ما مدلائل امنیتی از ذکر جزئیات آن خودداری کرده ایم. آنجا این زخمها را مدالهای افتخار خویش در ما رزه بیگرو آنتی-نا بیدیران در راه ما رزه با سربا لیس و ارتجاع داخلی و در راه آزادی طبقه کارگر و نیل به سوسیا لیس میباشند.

به سخنان گوش فرادهم: نخستین رفیق، کارگری کمونیست است که در مفوف سا زمان سیکار به ما رزه خود داده میدهد و میگوید:

”مبارزه طبقاتی و کمونیسم انسانهای آهنین میسازد“

”... تظاهرات سراسر و تقریبا بطور منظم شروع شد. منتهای گره کرده رفقا و شعرا ههای محکمی که میدادیم شورخامی در من ایجاد کرده بود و خاطره ۱۳ آبان خونین ما و حماسه مقاومت دانشجویان انقلابی در اول اردیبهشت ۵۹ در همین مکان را در ذهنم زنده میکرد. من بیست

سرفقای پلاکار در بدست ایستاده بودم. روبروی دانشگاه ۱۰ نفر از جماعتداران رژیم با چوبهای شکل T شامش قدرت میدادند. پس از حمله حصدقا لانز و عقب راندن آنها توسط رفقا، ناگهان صدای انفجاری شدید شنیده شد و زمین زیر پایم شدت لرزید. دردی شدید در خود احساس کردم و نمیتوانستم متقا و متما حفظ کنم. رفیقی دختری دستش را روی دلم گذاشته بود و ناگه میکرد. بخود آمده و فکر کردم قضیه سه را ای انداختن بمبان صف تظاهرات ۲۲ بهمن در ۳۱ مل تکرار شده است. صف بطرف خیابان مصدق براده اما ما دا دومن چون حالت تهوع و سرگیجه داشتیم به دیواری تکیه زدم. مردم میگفتند با دیده دگتر بررسی و من سعی داشتم در این میان رژیم را افشا کنم. به حال به کمک یک رفیق راهی بیمارستان شدم و پس از چندین بار به بیمارستان خمینی و در مانگا نزدیک آن رفتن، بدلیل نبودن جا مجبور شدم به بیمارستان شریعتی برویم. در جلوی بیمارستان خمینی یک رفیق دیگری را نیز سوارما شین ما کردند. رفیق همراه هم میگفت وی نیرکارگراست و از جانبیت سا زمان دفاع میکرد و من احساس افتخار میکردم که ما ناطعانه به ما رزه مان داده میدهم. رفقای زیادی در این بیمارستان بستری بودند. به برگ نمی اندیدیم. اولین چیزی که به ذهنم خطور کرد، به رفقا گفتم: بکدا روبرویونیتها و ایورتونیتها ما را ۳۱ تا شیش بگویند. ایس رژیم است که چهره جنایتکارانه خود را در مقابل ما نشان میدهد. ما با بدبختی ما رزه با رژیم بیشتر ایمان بیاوریم...

در جلوی بیمارستان خمینی برادر کوچکترم را دیده بودم که به حمل رفقای زخمی کمک میکرد. مرا که دیدیک لحظه مکت کرد و رفیقی گفت برو خواهرت را ببین و ر، با سخ دادا و هم مثل بقیه رفقا! اینجا جاست، به بیمارستان شریعتی ببریدش و سپس با سراسر ما به من کرد و من احساس میکردم ما رزه طبقاتی و کمونیسم ما نهایی آهنین را میسازد.

چند لحظه پس از ورود به بیمارستان شریعتی خواهرم را دیدم که شدید زخمی بود، اما با ایس وصف راه میرفت و همه زخمها سر میزد. رفیقی خورشها دت رفیق آذرا به من داد و او هر دو با خشم دست هم را فتردم... دوزن در اتاق روبروی من آنچنان مرا نگاه میکردند که قلبم زشادی شدت می طپید. برستا رها شدید ا دل سوزی میکردند. رفقای یکی پس از دیگری بدیدن ما میدند و حالمان را می پرسیدند. نزدیک شب بدلیل امکان محاصره بیمارستان توسط ساران و

دستگیری زخمیها، رفقایمان را از بیمارستان خارج کردند و از این پس دیگر رفقای کمیته پزشکی سا زمان بودند که با صداقت و مسئولیت رفقا نه ما را تنها نمی گذاشتند و ما و امی - کردند. در تمام مدت زخمی بودن فکر میکردم که هارندن رژیم توسط به این شیوه فاشستی، نشانه و جگری جنیش و شکستن بیستونوهم شده ها و عجز و بیونی رژیم است. گوئی عزمم برای بشیرد بیشتر و به تر فعا لیت ما را را تی انقلابی مان چندین بار بر شده بود. دلم می خواست هر چه زودتر کارها را بر شروع کنم...

رفیق معلم: ”در بیمارستان، بجای من، رفیق من، مطرح بود!“

روز ۳۱ فروردین ساعت ۴/۵ طبق قرار که داشتم از محلی نزدیک، عازم محل تظاهرات شدم. بدلیل شلوغی بیاد روبا رفیقی که همراه بودا رفقا بان میادم، با ساعت خود مد دقیقه به شروع تظاهرات مانده بود (قبلا ناگه شده بود که بروقت بیا شیم) به همین دلیل حالت عجله در راه رفتنم کم ملامت شخص بود. سکا هم به جفا راه هقدس بود که صدای رسای رفقا "اول اردیبهشت لکه سنگ دیگر بردا من ارتجاع" توجهم را جلب کرد. از آن طرف خیابان بدو آدم و در اول صف دولا شدم که بدرون بروم. سمت چپ صف رفیق دوم قرار گرفتم. وشا رها را تکرار کردم در وهله اول انضاط صف، صدای محکم رفقا طلب نظر میکرد. چندا ر بدینت صف نگاه کردم صف خیلی منظم بود، صدای بلند شعار میدادیم از جلوی در اجلی دانشگاه اردیبهشت، فالانها خوب بدست حدود (۱۵-۱۰) متر کنار در اصلی دانشگاه ایستاده بودند نگاه به آسنا کردم بوزخندی بر لبها نم نبت، در ذهنم این جمله نقش بست "چندرا حفسند که خیال میکنند ما می خوا هیما ینجوری دانشگاه را با زکیم. شعار اتحاد، ما رزه، بیروزی"، "دانشجوی ما رزه همت توده ها سگر خود را گنا تکرار میسازد". عده ای از رفقای ورزشکار رین قسمی گسه فالانها بودند و صف قرار داشت آمدند ا ر صره - بدیری به صف کم گشتند. اول صف از در دانشگاه رنده بود که آنها با سنگ و خوب به صف حمل کردند صدای فرار رنگند رفقا را شنیدم، میدانم چندتا نیه پعد، این ما بودیم که فالانها را تعقیب میکردیم و آنها را از صف سراسر بدیم، داد دردم هسی بجه ها و بطرف فالانها شروع بدیدن کردم که صدای انفجار رود و غلیظی را احساس کردم. چند نفر را دیدم که بطرف بیا ده رو دیدند، بکنتر کنار من دلم را گرفتند و خون آن بیرون میزد. چند قدم که رفتم دیدم سمسوا نمرا بروم. رفیقی آمد و پرسید چه شده؟ پرسیدم آنکه میسازد فادریه را ه رفتن سبسم، گفت خوب، شورا کبول

در زیربخشی از اطلاعیه "گروهی از مسئولین و فعالین سابق سازمان چریکهای فدائی خلق (اکثریت)" را میخوانیم:

چگونه به سازمان پیکار پیوستیم

ما مسئولین و گروهی از فعالین بخشهای کارگری و دهقانی تشکیلات اردبیل فدائیان خلق (اکثریت) بودیم. ارتباط گیری چندتن از ما با تشکیلات فدائیان خلق در اوایل خرداد ۵۶ و ارتباط گیری بقیه ما در آن زمان بوده است. بطوریکه میتوان گفت ما از افراد اولیه تشکیلات فدائیان خلق در اردبیل بودیم و در بوجود آوردن تشکیلات اولیه فدائیان خلق در اردبیل نقشی فعال داشتیم.

تماس گیری ما با فدائیان خلق از روی آگاهی کامل به مواضع آنان در زمینه های مختلف انجام نگرفت، بلکه ما سندی بیشتر افرادی که در آن زمان با فدائیان تماس می گرفتند بدلیل نقش فعالی که فدائیان خلق در قریا میبهرند داشته اند و همچنین برای اینکه آنان شناخته شده ترین نیرو در درون جنبش کمونیستی بودند انجام گرفت....

اولین موضعگیری های فدائیان خلق بعد از قریا میبهرند ۵۷ در مورد دولت موقت بازرگان بود. همانطور که میدانیان فدائیان در آن زمان رژیم جمهوری اسلامی را به دو جناح زیر تقسیم میکردند: ۱- لیبرالها که در آن زمان بازرگان در رأس آنان قرار داشت و دولت موقت را در دست داشتند. فدائیان دولت موقت را دولتی ملی و لیبرالها را آزادخواهانی که خواستار برآوردن منافع خلق بودند، معرفی میکردند. ۲- روحانیان به رهبری آیت الله خمینی که فدائیان این جناح را "قشربون مرتجع" مینامیدند. آنان را سرکوبگر هر نوع آزادیخواهی میدانستند. فدائیان از این دو جناح، از جناح لیبرالها در برابر روحانیان پسنیانی میگردیدند. (رجوع کنید به کارنامه یک تا ضمیمه شماره ۳۲). همانطور که گفتیم در اوائل ما از این موضع فدائیان در باره حاکمیت دنیا لروی میگردیدیم ولی بعدها یعنی قبل از انتشار کارنامه ضمیمه ۳۳ که تحلیل فدائیان از حاکمیت عوض شد، ما به این نتیجه رسیده بودیم که حمایت از دولت بازرگان که با سیاست کامیاب خود در جهت نزدیکی به امپریالیسم و یازاری سیستم سرمایه داری وابسته قدم میباشند،

سیاستی انحرافی و آکنده از توهمات لیبرالی بود. تا اینکه در کارنامه ضمیمه ۳۴ بعد از انتشار کارنامه آمریکا مواضع جدیدی از طرف فدائیان خلق اعلام شد. در این مواضع فدائیان ضمن حمایت از اشغال کارخانه پتروشیمی دانشجویان پیرو خط امام بعنوان یک عمل ضد امپریالیستی، روحانیت را که قبلاً "قشربون مرتجع" مینامیدند اینبار رضا امپریالیست و نمایندگان خرده بورژوازی ستی قلمداد کردند و لیبرالها که قبلاً از نظر فدائیان ملی و آزادیخواه بودند به متحدین طبیعی امپریالیسم آمریکا تبدیل شده بودند. و در این بین طبیعی بود که فدائیان از روحانیت فدائیان لیبرالها که متحدین طبیعی امپریالیسم آمریکا شده بودند بیستیا می کنند. یعنی مواضع فدائیان در باره حاکمیت ۱۸ درجه خرگوش پیدا کرد.....

این موضعگیری فدائیان بعد از جریان سفارت مقارن بودبا اوگیری جنبش مقاومت خلق کرد، که این اوگیری با تهاجم مسلحانه رژیم جمهوری اسلامی در مرداد ۵۸ آغاز گشته بود سیاست جدید فدائیان در قبال هیئت حاکمه در چگونگی نقش فدائیان در جنبش مقاومت خلق کردتا شیرفروانی میگذاشت. فدائیان که در آغاز تهاجم رژیم به کردستان ناندای بسسه بازرگان نوشته بودند و در آن بازرگان را ضحیت کرده بودند که این اختلافات را میتوان با طرح و آشتی حل کرد و سیاستی ارتش و سپاه پاسداران و... را به میان کشید، ولی با همه اینها، تاجریان سفارت در جنبش مقاومت خلق کردنشی فعال داشتند. ولی بعد از جریان سفارت و تغییر مواضع آنان، فدائیان سیاست ساز و آشتی طلبی را در درون جنبش مقاومت خلق کرد در پیش گرفتند و این سیاست آشتی طلبانه در درون خود به مواضع کنونی فدائیان اکثریت در برابر جنبش مقاومت خلق کرد، یعنی خیانت به مبارزات حق طلبانه خلق منتهی شد. بعد از این جریان جنگ و متمرکز شدن محرا پیش آمد، اینبار هم فدائیان با توجه به تحلیلشان از قدرت سیاسی که آن را مترقی و فد امپریالیست میدانستند، سیاست عدم تعرض و

سازش را در پیش گرفتند و خلق قهرمان ترکمن را به زیر پرچم بورژوازی (حزب کمونیستی اسلامی) دعوت کردند و در آن وقت کلمه سازش را در بین سیاست ناآشنا پیش رفت گذاشتند. دیگر در ترکمن صحرا از شورا های واقعی دهقانی که همسرین دستاورد مساراتی خلق ترکمن بود و به بهای خون شهدای زحمتکش ترکمن بدست آمده بود، نشانی نیست. روزی روزی ما مثل جدیدی در باره مواضع سازمان برای ما مطرح میشد که از طرف سازمان به آنها جوابی داده نشدند و مسائل لاینحل میماندند و بدین ترتیب سیاست

اختلافات ما با آن زمان با تحلیل فدائیان بر روی مسائل زیر شکل میگرفت:

- ۱- شناختن سیاست دولت.
- ۲- دخالت شوروی در افغانستان و موضعگیری رژیونیستی فدائیان از این عمل.
- ۳- حرکت پراکندگی و کج رفتاری فدائیان خلق.
- ۴- عدم وجود ستاد مرکزی در درون سازمان.

۱- در این زمان اختلاف ما با دیدگاههای انحرافی فدائیان از حاکمیت هنوز به مرز بندی اصلی نرسیده بود. بدین ترتیب که بدون اینکه بخوانیم بر روی انقلابی و فدا انقلابی بودن رژیم جمهوری اسلامی بحث کنیم و نسبت بدان موضع گیری مشخص نمائیم خواستار شرکت فعال در جنبش مقاومت خلق کرد و مبارزات دهقانی و مبارزات طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان بودیم. یعنی بدون اینکه بخوانیم بر روی اساس و ریشه مسئله تکیه کنیم میخواستیم شاخ و برگها را از بین ببریم در مورد ریشه این شاخ و برگها و شاخ و برگ یک ریشه رژیونیستی یعنی تحلیل از حاکمیت بود.

۲- در مورد مسائل افغانستان با اینکه ما هنوز گرفتار دیدگاههای راست بودیم و سیاسی نظریات ما با نظریات فدائیان اختلاف اساسی داشت، بدین ترتیب که بدون اینکه روشن کنیم سیاست بیابان شده در افغانستان یک سیاست غارتگرانه است یا منطبق است بر سیاست انترناسیونالیسم پرولتری، سیاست یک کشور سوسیالیستی است یا امپریالیستی، خواستار محکوم کردن سیاست شوروی در افغانستان بودیم.

۳- در این زمان فدائیان بدلیل موضع ستنترستی (بینا بینی) خود نتوان از داشتن یک تحلیل کلی از روند انقلاب و چگونگی چشم انداز آن بودند و به همین دلیل موضع گیری آنان نه بر اساس چگونگی سیاست حاکمیت و نیروهای سیاسی، بلکه بر اساس حرکات روزمره آنان شکل میگرفت و به همین دلیل همیشه بصورت کورادنیله و جریانها و حوادث روزمره

پیش بسوی مبارزه ایدئولوژیک ضامن وحدت جنبش کمونیستی

بخشنامه صفحه ۱۵ درباره

برسد. از این جهت است که در کارگران با جا رسد و در جریان کار روزی خودداری مسئله میسرند که با پیدا هم باشد. با بدست همدیگر را دادند با سودی زودری زوی هم از حقوق طبقاتی خود دفاع نمایند. کارگر به تشبیهی مطلقاً هیچگونه قدرتی در مقابل کارفرمای خود ندارد. این را میسران از موقعی که کارگران منفرداً روند بخوبی دریافته است:

« چرا کارگران منفرداً دستمواستند و با هم استتاری را بدوش میکنند؟

باینکه منافع درک ما از این مسئله روشنتر خواهد شد. بعنوان نمونه ما عادت کارگر را منفرداً، مثلاً کارگر خشک شویی را در نظر بگیرید. اصلاحاً با وگتایی ندارد. آنها معمولاً ۱۳ - ۱۲ ساعت کار میکنند و حتی در برخی مواقع مثلاً ۱۶ یا نزدیک به عید تا ۱۶ ساعت کار را در کارکنند. این گونه کارگران اگر هم بخوانند که در زمان خود اعتراض کنند و در مقابل او با بایستند، بی چون و چرا اخراج میشوند. درجا معسرما به داده‌ای هم که همین تعداد فراوانی کارگرها را همسگد بلافاصله جای آن کارگر اخراجی را برکنند. به همین دلیل است که کارگران منفرداً چاره‌ای ندارند. بهترین مسأله را تحمل کنند تا مبادا از گرسنگی بمیرند.

اما در مورد کارگرانی که در کارخانه‌های بزرگ بصورت دسته جمعی کار میکنند، وضع طور دیگری است. مثلاً کارخانه ایران ناسیونال را در نظر بگیرید که هزاران کارگر در آنجا مشغول بکارند. همین جمع شدن هزاران کارگر در یک محل و در زیر یک سقف، باعث میشود که کارگران به قدرت خودی بیرونویسانی در مقابل سرمایه‌داران تسلیم نشوند. کارفرما در اینجا دیگر نمیتواند بطور دلخواهی از کارگران کار بکشد، طرف دیگر نمیتواند تشبیه‌ها را در کارگران اخراج کند، چون این امر مانع از دست جمعی کارگران را برمی‌انگیزد که برای سرمایه‌دار عاقبت خوبی ندارد. همان طور که مناسبت آخربین روزهای سال قبل بود که دولت خواست به سبب جنگ ارتجاعی کنونی، از فرصت استفاده نکرده بکساعت بکار روزانه کارگران ایران ناسیونال اضافه نماید. دیدیم که چگونه کارگران متحداً بی‌خاسته دست به اعتصاب زدند، بطوریکه دولت ناچار از عقب نشینی شد.

هر کارگری در زندگی خود میبیند که چگونه کارفرما وقتی که در مقابل اعتراض یک کارگر قرار میگیرد، شیر میخورد ولی برعکس وقتی با اعتراض همه کارگران مواجه میشود درست مثل یک روباه ترسو، قرار را برقرار ترجیح میدهد! کار دست جمعی در محیط‌های بزرگ کار، زمینه‌ساز دوامستگی کارگران را بخود خود بوجود می‌آورد. طبقه کارگر در سربزوروا به خود به اهمیت اتحاد و همچنین به قدرت عظیم خویش بی‌سپرد و در مسأله‌هایی که در جریان مبارزات اقتصادی بدست مبارز دست به ایجاد سازمانها

و سنگلیانی سرمدنا به سر و موثر تر است! ناسد مبارزه خود را با زمان داده و به بیستی نبرد. کارگر جنبه‌های هیجانی خود را برای مقابله با سرمایه‌دار ندارد. بلکه کشف میشود کارگر منفرداً هیچ چیز، کارگر متحد هم چیزی نمیتواند بخاطر است.

۳- اتحاد طبقه کارگر در قالب تشکلهای سازمانهای کارگری معنی پیدا میکند:

« کارگرها باید هر قسمتی که شده است و شامل مقاومت در برابر سرمایه‌داران با سازمان خود دفاع کند. او این وسیله را در زمان مبارزه (۲)

است که کارگران در جریان مبارزات خود به اهمیت اتحاد دو متحد شدن می‌آمیزند. تشبیه اولین قدم حرکت مبارزاتی کارگران بعنوان حرکت یک طبقه است. اتحاد کارگران وقتی واقعیت پیدا میکند و به عبارتی دیگر وقتی به یک نیروی مادی تبدیل میشود که در یک تشکلهای سازمان جسمی باشد. بطور کلی میتوان سازمانهای کارگری را بر حسب وظایفی که دارند به دو دسته تقسیم کرد:

الف - سازمان کارگری که هدفهایش در چهار چوب نظام سرمایه‌داری محدود می‌شود. ب - سازمان کارگری که هدفهایش تنها با درهم شکستن نظام سرمایه‌داری قابل دسترس است. در مورد هر یک از اینها قدری توضیح میدهیم:

الف - سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری از سازمانهای نوع اول هستند (در این گونه تشکیلات کارگری، توده کارگران نمیتوانند عضوانند به همین دلیل سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری را سازمانهای توده‌ای نیز میگویند. طبقه کارگر با استعاده از این گونه تشکیلات، که وجودشان برای طبقه کارگر مطلقاً ضروری است، کوشش میکنند که شرایط بهتری را در چهار چوب نظام سرمایه‌داری برای فروش نیروی کار خود فراهم نمایند. مثلاً کارفرمایان را وادار کنند که بتوانند کارگران را رعایت نمایند، دستمزدها را بکارگران را بدخلوا بیاورند، حق بیمه، بهداشت و غیره را باموقع بپردازند... واضح است که طبقه کارگر از طریق این تشکیلات قادر نیستند نظام سرمایه‌داری را که آنها در هم شکستن آن راه

(۳) - سندیکاها، سرخ و شوراهای لنینی (کسب این دومی به قدرت مسلح کارگران متکی است) در این تقسیم بندی منظور نشده‌اند، چون اینگونه تشکیلات کارگری فقط در شرایط خاصی میتوانند بوجود آید. سندیکای سرخ اگر چه یک سندیکا است، با اینحال آنچنان تشکلاتی است که با اصطلاح بدحرم سرمایه‌داری «ناتور» می‌کند و عملاً فوایدش آنرا زیر پا می‌گذارد. شوراهای لنینی آنچنان تشکیلات کارگری است که سرمایه‌داران را نمانی نموده و خود به عنوان ارکان حکومت کارگری عمل می‌نمایند.

بجای اوست، از بس بی‌درد، حداکثر کاری که از سندیکاها و اتحادیه‌های کارگری ساخته است این است که برای فروش نیروی کار، شرایط مسا عدسری را فراهم نماید و نیروی کار را در شرایط بدسری در اختیار سرمایه‌داری قرار دهدند.

ویژگی است که سازمانها، اینست که اولاً غالباً بطور خود بخودی بوجود می‌آیند و تا نیاید بخودی خود در نیستند به لزوم و اهمیت مبارزه سیاسی برای سرنگونی نظام سرمایه‌داری بی‌سیرند. مبارزات خود بخودی کارگران در چهار چوب اینگونه تشکیلات، هیچگاه نمیتواند آگاهی سیاسی لیستی را برای آنان بدنیاال داشته باشد. بلکه آنها فقط میتوانند آگاهی اتحادیه‌ای (تربیدی سوسیالیستی) کسب نمایند، یعنی اعتقاد پیدا کنند که با تشکیل اتحادیه‌ها و در دولت مدورقوا نیستی را برفع خود خواستار شوند...

ب - همان طور که مبارزات اقتصادی برای آزادی طبقه کارگر نتیجه‌ای نیست، همان طور سندیکا و اتحادیه‌های کارگری بعنوان ابزار سازمانی طبقه کارگر، نمیتواند آگاهی سیاسی باسد. طبقه کارگر برای نجات خود و دیگر زحمتکشان از قید ستواستتار سرمایه‌داری بدار مبارزاتی دیگری نیازمند است. این ابزار چیزی نیست جز همان حزب طبقه کارگر یا حزب کمونیست.

ویژگی حزب برخلاف سازمانهای نوع اول اینست که هیچگاه به بخودی خود بلکه از آگاهی جنبش کارگری و سوسیالیسم بوجود می‌آید، ویژگی دیگر حزب اینست که تمامی کارگران را نمی‌توانند رسماً بحد خود تشکلهای سازمانی این امر هم روشن است. حزب طبقه کارگر ستاد فرماندهی طبقه کارگر و از این رومحتمل تجمع فرماندهان و رهبران طبقه است و به خود طبقه، این رهبران، کارآمدترین و پیشروترین و آگاهترین عناصر طبقه کارگرند که از لحاظ توانایی رهبری و هدایت مبارزات توده‌های کارگر را دارا می‌باشند. اگر کارگران طبقه کارگر از چنین ستاد فرماندهی محروم باشند، نخواهند توانست بوزواری را سرنگون کرده و قدرت را بدست بگیرند. حزب ایذا ر کسب قدرت است و برای اینکه بخوبی بتواند به وظیفه خود عمل کند میبایست فقط و فقط بهترین‌ها را در خود تشکلهای نماید. طبیعی است که توده کارگران نمیتوانند رسماً بحد سازمانهای توده‌ای نجات هدایت حزب متشکل شوند و در جریان مبارزات خود آیدیه، آگاه‌ها و تاحربه شده و آمادگی ورود به حزب خود را کسب نمایند.

هدف حزب طبقه کارگر که عالینترین سازمان طبقه‌ای سرولتاریاست. نه صرفاً بهبود شرایط کار روزگی کارگران در چهار چوب نظام سرمایه‌داری، بلکه با بودی این نظام و بدست گرفتن قدرت دولتی و سلب مالکیت از بوزواری

زنده بمان مبارزه طبقاتی در شوروی امپریالیستی!

رویزونیستها میگویند در شوروی مبارزه طبقاتی وجود ندارد، آنها میگویند در شوروی قدرت از آن کارگران است و اینها برای مبارزه منای عینی پیدا نمی کند، آنها میگویند صحبت از مبارزه طبقاتی در شوروی حسیلیفات بوج چیز دیگری نیست...

در برابر این خزعبلات رویزونیستی و ارتجاعی، واقعیت مبارزه طبقاتی و بیان این حقیقت روشن از جانب ما رکیست لنینیستهای راستین فرار ندارد. کمونیستها از زمانیکه رویزونیسم خاشاک شانه خوشحلی - برزنی بر دستگاه حزبی و دولتی شوروی حاکمیت یافتند اعلام کردند که این حاکمیت جز حاکمیت بورژوازی نوین چیز دیگری نیست و واقعیتها را جامعه شوروی چه در عرصه داخلی و چه در عرصه خارجی بیانگر این حقیقت عریان است. حاکمیت بورژوازی که منجر به استقرار سرمایه داری گردید جز بمعنای سلب مالکیت از پرولتاریا و استتار ریبیرحمانه این طبقه نمیتوانست باشد. زمانیکه شدیدترین سطحهای سیاسی، اقتصادی و فرهنگی پرده پوش طبقه کارگر تحمیل میگردد، زمانیکه استکراتوری ملی بورژوازی حاکم خلقهای شوروی را در منگنه فرار داده است، مبارزه طبقاتی پرولتاریا و مبارزه ملیت ها نمیتوانند بستر عینی نداشته باشند. امروز در شوروی یک بورژوازی انکل، ماهانه ۱۰۰۰ برابر دستمزد یک کارگر زحمتکش چیا ول میکنند (۱) و

این مسئله تنها فقر و فلاکت روزافزون پرولتاریا و فریب شدن ممتنی بورژوازی فاسد را به نمایش میگذارد. این واقعیت بیانگر آن است که طبقه کارگران مومع طبقه حاکم شوروی افنا دهوا مرور به طبقه ای تحت تسلط و استثمار تبدیل شده است. تضادهای طبقاتی - کسبه انکلسی از تضاد میان نیروهای مولد و ممالکات تولیدی میباید - آن زمیسه عینی بشمار میاید که مبارزه طبقاتی راهتی میجد. جامعه امروز شوروی امپریالیستی بندورا این مبارزه طبقاتی نیست. اگر چه سوسال امپریالیستی شوروی با انکاء به دستکاه پلیسی و جاسوسی خود کارگران مبارز را تحت تعقیب قرار میدهد و به مبارزه اشکاهای کارا حساباری میفرستد، اگر چه هر ان مرتجع شوروی بانکاه به ما سورا و خفقان حاکم از استال هرگونه خیر مبارزاتی به خارج از مرزهای این کشور بید شدیدترین وجهی جلوگیری بعمل میاورند، لیکن کماکان در جامعه شوروی کارگران و خلقهای ستمکش به مبارزه ادامه داده و اخبار مربوط به این مبارزات گاه به گاه به خارج از

مرزهای شوروی انتقال می یابد. همانگونه که رژیم فاشیستی شاه قادر نبود با انکاء به ساواک جنا بیگنا را خود را از انضام مبارزه کارگران و توده ها در برابر ایران و در خارج از مرزهای ایران ممانعت بعمل آورد، مرتدان خاشکن

حاکم پر شوروی نمیتوانند بطور کامل از انستار این اخبار جلوگیری نمایند. جندی بیسی بود که خبرگزاران ریبی خبرها را و اعتراض بوده های جمهوری گرجستان شوروی را منتشر ساختند. در تاریخ ۱۰ فروردین ۶۰ صداهای از کارگران و توده های تحت تسلط جمهوری گرجستان نظرها را وسیعی برپا کرده و علیه تصمیمات دولتی مپسی بر تحمیل زبان و فرهنگ روسی در این جمهوری دست به اعتراض زدند. همانطور که میدا نیم بورژوازی حاکم حقوق ملیتها را مورد سرکوب قرار داده و برای تحمیل سونیسم خود در پی نابود کردن فرهنگ زبان ملیتها ی کوناگون است. نظرها را خیر اعتراضی بوده اهداف امپریالیستی رویزونیستها. در این نظرها آنها به دفاع از فرهنگ ملی خود بردا ختبه و سرکوب و خفقان را محکوم ساختند. آیا این نظرها را منحصر بقید است؟ نه هرگز! این نظرها در ادامه مبارزه طبقاتی و ملی جاری در جامعه سرمایه داری شوروی است. از زمان به خاک گشت رسیدن رویزونیستها مبارزات سیاسی علیه قدرت حاکم شکل گرفته

ونگای کونا به سیر این مبارزات بنکسان میدهد که برخلاف دروغبیردا زیا، تحریفات و سانسور رویزونیستیها و دنیا له روان آنها مبارزه طبقاتی در جامعه شوروی یک حقیقت انکارنا پذیر است. (۲)
در سال ۱۹۶۷ کارگران مبارز شهر "چیمکنت" (Chimkent) در قزاقستان دست به اعتصاب و تظاهرات زده و یک عیش توده ای برپا دادند. آنها به اداره مرکزی پلیسها چا انقلابی خوده و خسارات فراوانی به بورژوازی تحمیل کردند در ماه مه مبرهان سال نیز، هزار کارگر کارخانه تراکتور سازی در "خارکف" به اعتصاب دست زدند. در اوت ۱۹۶۸ هنگامیکه ارتش مهاجم شوروی برای کنا زدن "دویچک" - بورژوازی لیبرال و تحکیم موقعیت رویزونیستیهای طرفدار مسکویه خاک چکسلواکی حمله کرده و این کشور را اشغال نمود، در اعتراض به این تجاوز کارگران و توده های زحمتکش در مسکو، لنینگراد، خارکف، نووزیبیرسک و... دست به تظاهرات زده و میتینگ اعتراضی برپا نمودند. در ماه مه ۱۹۶۹ کارگران یک ایستگاه هیدرو الکتریکی در "کی یف" (Kiev) اعتصاب کردند. در پایان سال ۱۹۷۰ توده وسیعی از کارگران در "بیلوروسی"، "کالینگراد" و "کیف" به تظاهرات همستگی با مبارزات طبقه کارگر لیتوان علیه رژیم بورژوازی - رویزونیست "کومولکا" دست به اعتصاب زدند. در روزهای ۲۵ و ۲۶ ژوئن ۱۹۷۲ هزاران کارگر شهر "دنیپروپتروفسک" (Dniipro - Petrovsk) تحت خفقان پلیسی دست به اعتصاب زده و اقدام به راهپیمایی خیابانی میکنند، نظرها کنندگان به ادارات مرکزی پلیس حمله کرده و آنها را به اشغال خود در آورده، عکسهای بزرگ را پاره نموده و سپس آرشوهای پلیس را نابود میکنند. در همین شهر در سینه مبرهان سال کارگران، کمیته منطقه ای حزب را محاصره کرده و خواستار بهبود شرایط زندگی خود میکنند. در فوریه ۱۹۷۳ کارگران یک کارخانه در "بیلوروسی" (Bielo Russie) برای افزایش دستمزد به اعتصاب دست میزنند و امروز طبقه کارگر شوروی به مبارزه خود همچنان ادامه میدهد.
طبقه کارگر قزاقان شوروی در مبارزه علیه بورژوازی امپریالیستی تنها نیست. دهقانان و ملیتها تحت تسلط روس نیز همداش کارگران به بیگنا خود ادامه میدهند. در حال حاضر ملیتها ی شوروی بر علیه سونیسم روس بزرگ و استکراتوری بورژوازی حاکم مبارزه خود را

(۱) - بیگنا رشا ره ۸۹ مقاله استنما رکارگران در شوروی
(۲) - منبع نظرها و اعتصابات در شوروی عبارتند از اسناد آلبانی و چین قبل از حاکمیت رویزونیستیها و از جمله کتاب "سوسال امپریالیسم شوروی را افشا کنیم" چا فرانسه، بتاريخ ۱۹۷۲.

... ..

(۱۹۱۹۱۹)

...

... ..

(۱)

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

بقیه از صفحه ۱۸ رژیم جمهوری

که نسبت به سال قبل ۷۰٪ افزایش داشته است (میزان ۲۷ بهمن ۵۹)

فهرست زیر، بخشی از کالاهای وارداتی است که چنانچه تا راه در رژیم جمهوری اسلامی از خاکشیر (پاکستان)، بذر خیار (هلند)، گاو زنده (ایتالیا)، تاشوار (هنگ کنگ)، کاشی سفید (ترکیه)، بیخجال (آمریکا) (آنهم زمان تحریم!!)، گاو غن (روژنا مه (شوروی)) و... وارد میکنند. گروهی است اجتماعی که از غلبه این کالاها (نظیر بیخجال ۲۰

هزار تومان) استغفا ده میکنند و نیز ضرورت آنها و کشورهایی که به ایران کالاها در میکنند خود بیانگرنیازی است که یک طبقه از اردوگاه ضد انقلاب جهانی به حلقه های دیگری یعنی کشورهای امپریالیستی، سوسیال امپریالیستی و کلا سرمایه داری دارد.

نکته ای که در مورد واردات باید اضافه کرد سودسرازی است که سرمایه داران وابسته از طریق وارد کردن کالا بجنب میزنند. آنها علاوه بر آنکه کالاها را به چندبرابر قیمت تمام شده

عرضه میکنند، با زد و بند با کمپانیهای صنادیر کننده بهین (۲۰ درصد از بهای تمام شده) بعنوان حق کمیسیون در با نگاهی اروپائی به اسم آنان واریزمیشود و حتی طبق اخبار موشخ اخبار در مورد کشورهای رویزیونیستی نیز از واردکنندگان این مسئله را بعنوان شرطی برای خرید به این کشورهای سرمایه داری مدعی می دروغین سوسیالیسم تحمیل کرده اند.

اما واردات روز افزون رژیم نیا زبانه امکانات حمل و نقل را در دو بهمین جهت بود که رژیم علیرغم تمام مفا شیهای پوچش علیه رژیم ارتجاعی ترکیه در سفرها و خبر ویرتجات خارجی تزکیه چند قرار داد از جمله، قرار داد امتیازیت کالا را با ترکیه امضاء کرده. اخبار نیز در "همین اجلاس کمیسیون فرعی ودا شمی حمل و نقل ایران و شوروی توافق شد که در سال ۷ میلیون تن کالا از طریق عبورگاههای مرزی دو کشور نقل و انتقال داده شود" (انقلاب اسلامی ۲ خرداد ۶۰) و نیز در همین اجلاس توافق شده است که گشتیانی در دریای خزر بین ایران و شوروی توسعه یابند و "گشتیانی جمهوری اسلامی برای خرید گشتی مستقیماً به موسسه سویدا بامپرت جهت انجام

معامله مراجه کند" (تا کنه ا زمان است) نمونه های بالا فقط گوشه ای از عملکردها و لنگرانه و غیانت با رژیم جمهوری اسلامی در تاراج منافع زحمتکشان و تحکیم و گسترش وابستگی به امپریالیسم میباشد. این نمونه ها به اندازهای روشن و مستدل هستند که کوچکترین خدشهای نمیتوان در عمق غیانتها رژیم جمهوری اسلامی نسبت به زحمتکشان ما وارد آورد اما علیرغم اینهمه واقعیتهای رسوا کننده رویزیونیستهای خاشن حزب توده و "فدا شیان اکثریت" با پیگیری در راه غیانت به توده های زحمتکش و خدمت صادقانه به بورژوازی حاکم از رژیم جمهوری اسلامی، یک حکومت انقلابی ضد امپریالیست میسازند و به چشم زحمتکشان خاک میسازند. آنان در جهت بر آوردن منافع ارتجاعی خود سوسیال امپریالیستهای شوروی هر ضیانتی را مرتکب میشوند که واروسه جلوه دادن حقایق از آن جمله است، رویزیونیستهای خاشن "سوسیالیست" نیز با قائل شدن "استقلال طلسمی" برای بورژوازی لیبرالهای خاشن و تراشیدن چهره "ملی" از آنان به گونه ای دیگر به بزرگ کردن چهره ارتجاعی و وابسته رژیم جمهوری اسلامی مشغول هستند. اما علیرغم مردم فریبی های خود رژیم و توجیهات و تبلیغات رویزیونیستهای خاشن زحمتکشان مینهن مادر اثر تجربه روزمره خود و با باری فعالیتها ایگرا نه انقلابیون و بویژه کمونیستهای پیش از پیش به عمق ماهیت ارتجاعی رژیم جمهوری اسلامی و غیانتها ی بی شمار آن بی برده و با اراده ای استوار گردونه انقلاب را به پیش برده و با پیروزی سوسیالیسم آزادی واقعی و گسترش زنجیرهای بردگی را تجربه خواهند کرد.

ارزش تمام شده ۶۰ قلم کالای وارده اعلام شد

ارزش ۶۰ قلم کالای وارده و تخمین نماز گمرکات مختلف کشور از سوی گمرک ایران اعلام شد. قیمت این کالاها که لیست کامل آن به سرویس اقتصادی کیهان ارسال شده به شرح زیر است:

نام کالا	کشور سازنده	شماره آرتیکل و یا مارک	واحد کالا	قیمت تمام شده واحد کالا (پول برادار حقیقی و عوارض گمرکی برآورد)
شیر خشک پلارگون نستله	آلمان فریب	بر قوطی ۲۵۰ گرمی	قوطی	۱۴۲
فریزر بی بی سی	اسپانیا	سی سالف ۱۵۵۹	دستگاه	۲۰۱۴۸
روغن ترمز در قوطی ۳۵۰ سی سی	اسپانیا	ویکتور ۲۱	قوطی	۸۱
سابون توالت ۱۳۵ گرمی	آلمان	فا	عدد	۵۸٫۶
بذر خیار هلند	انگلستان	اسلوئیس گروت (۲) ۲۳۷۰۰	کیلو	۲۰۴۵
دینام پیکان	انگلستان	کرایسلر ۱۲۰۰۵۵۲	عدد	۲۰۸۹
درجه آب پیکان	انگلستان	پاس ۷۵	عدد	۲۱۹
لنت ترمز نو	یونان	نووا کومت	دست	۳۱۰
رگلا تور سیندر گاز	ایتالیا		عدد	۱۴۰
پلور نرت	آلمان فریب		کیلو گرم	۴۹
کاغذ روزنامه	شوروی		کیلو	۳۳
کاسه و شتاب میوه خوری	فرانسه	بی اس سان	کاسه و شتاب	۲۰۶
شیک های دو پارچه	اسپانیا	پاپ ۴	عدد	۵۸۲
اجاق خوراکی خانگی	سجارتان	آرام جی ۲۱۶۰۸۰	عدد	۴۱۲۳
دوچرخه	آلمان	مولینکس	عدد	۲۵۵۰
چرخ گوشت برقی	ایتالیا	کولیناتور	دستگاه	۳۰۸۲۸
لیاسوئی ۶۰ کیلوگی	اسپانیا	ماگلسا	عدد	۱۲۲۲
ترازوی آشپزخانه	پاکستان		عدد	۲۱۱
توب و الیال	پاکستان		عدد	۲۱۱
توب هنجال	پاکستان		کیلو	۱۲۱
فلکل قرمز تکوییده	آلمان	۴۵۰۰	دستگاه	۱۳۰۰۹
چارو برقی اسکیدو ۱۲۰۰ وات	انگلستان	لیتون	کیلو	۶۵۸
چای غیر مصل	ایتالیا	فلوین فلز یونیورسال	عدد	۲۰
گاز فندک	ژاپن	الف آرت ۳۳۵	دستگاه	۱۵۸۷
پیش اتومبیل اورین	ژاپن		دستگاه	۱۸۷۲۸۸
رات توپوتا	ژاپن		دستگاه	۹۹۸
راديو دوموج	پلاترون		دستگاه	۱۲
کاشی سفید ۱۵x۱۵	ترکیه	آکول	عدد	۲۹
جوشه یکروزه تمام گذار	آلمان فریب	لوهم	قطعه	۲۹
سنگ باطری	ژاپن	اچ بی ۲۱	عدد	۴۲۰۰
پنکه رومیزی سانو	ژاپن	۱۲ اینچی	دستگاه	۴۴۴
پیشمال فریزر چهارالکتريک	آمریکا	۲۱۹ پورت بیون آپر دکن ریخساز	دستگاه	۱۰۱۸۰
پیشمال گیسون	آمریکا	۴ فوت	دستگاه	۶۵۳۸۸
دوچرخه پیکانه	تایوان	۲۰۱۶ اینچ	دستگاه	۵۲۳۱
شباب نایلونی	کره جنوبی		کیلو	۷۵۱
استون	اسپانیا		کیلو	۷۸
لاب ۱۵ وات	لهستان		عدد	۱۶
عکس میدان آزادی ۳ پدی با	ژاپن		عدد	۱۷
دوربین چشمی کوپتار	ژاپن	۸۰x۷۰ سی سی اف	عدد	۴۴۱۰
فلانک چای ۲۵۰ لیتری	کره	آپولو ۲۵۰۰	عدد	۱۰۲۰
سواک	ژاپن	وایترز	عدد	۳۰
لیاسوئی (کنه شور)	پولیک	مالر	دستگاه	۲۴۲۴
موتورسیکلت سوزکی	ژاپن	تی اس ۲۵۰	دستگاه	۱۱۲۴۰
موتورسیکلت چویا	آلمان شرقی	تی اس ۲۵۰ ار	دستگاه	۵۴۲۷
دوچرخه ماژستیک	ژاپن		دستگاه	۱۰۰۰۰
پیشمال تنی سیبیر	سوئیس	اس جی ۲۳۰	دستگاه	۵۰۶۰۰
موتورسیکلت چویا	آلمان شرقی	اس سی	دستگاه	۲۵۳۲۴
آرام پز کراک پات	ژاپن		دستگاه	۲۱۹۲
لامپ فری	بلقارستان	ای سی سز	عدد	۳۳
فلورنستی ۴۰ وات	سجارتان	تالک سرام	عدد	۱۱۰
شستوار	هنگ کنگ	سال ۸۶۸	عدد	۶۵۹
بخاری برقی ساکورا	ژاپن		دستگاه	۱۶۲۰
چرخ خیاطی اسپال	ژاپن		دستگاه	۳۸۰۰
خاکشیر	پاکستان		کیلو	۱۴۷
زردچوبه تکوییده	پاکستان		کیلو	۹۰
اطو برقی بخاری سانو	ژاپن	الف ۱۰۰۰ اف	کیلو	۲۱۰۷
اجاق گاز فردار	ایتالیا	جیب کوکاز ۷۰۳	دستگاه	۳۳۴۵۲
شیر هلمی	هلند	در قوطی ۱۸ اونسی	قوطی	۵۳
پیشمال فریزر زمین	آلمان	کی اس ۲۶۸	دستگاه	۴۵۸۴۱
پلوژ سانو	ژاپن	ای سی ۲۳ اینچی	عدد	۳۵۰۶
اطوری	ژاپن	تل ۷۵۰ سالف	دستگاه	۱۰۲۶

گواهی یاد شهدای ۹ خرداد

سالروز سرکوب و کشتار خلق عرب به دست مدنی جلاوویسیلیسه سیاها سداران و کماندوهای ارتش، سالروز مفاومت خونین سودههای زحمتکش عرب، سالروز نمايش اراده خلق عرب برای بدست آوردن حق تعیین سرنوشت در اتحادیه سا برخلقیهای ایران، گرامی باد.

حق تعیین سرنوشت، حق مسلم خلقهاست!
برترتو را جمهوری دیکراتیک خلق!
سازمان بیکار در راه آزادی طبقه کارگر!
تشکیلات خوزستان (۶۰/۳/۵)

بقیه از صفحه ۲۸ حملات

طول درگیری مواضع پیشمرگان و روستاهای اطراف را با خمپاره ۸۱ میلی متری میکوبیدند. اثر شدت درگیری، دشمن برای جمع آوری اجساد کشتههای خود مردم را سیر قرار داده بود. اما اهالی مبارز محل مقاومت میکردند که در نتیجه ۲۲ نفر از آنها توسط مزدوران رژیم دستگیر شدند. دشمن در معیت هلیکوپترها توانست اجساد را جمع آوری کند. در این درگیری که حدود ۷ ساعت طول کشید، مزدوران جمهوری اسلامی در مقابل حملات انقلابی پیشمرگان پس از کشته و زخمی شدن تعداد زیادی از افراد خود، عقب نشینی نمودند. یکی از کشتهها فرمانده عملیات با سداران سندانج بوده است. همچنین چندین خودرود دشمن آسیب دیده دریا یا ن شیرد پیشمرگان سالم به یگانهای خود یا خودبا زگشتند. در این جریان پیشمرگان بیکار را پیشمرگان کومله همکار داشتند. مقاومت قهرمانان پیشمرگان کومله روحیه مبارزاتی مردروستاها را منطبق با لایه برده است و هنگامیکه پیشمرگان به روستاها بازگشتند مورد استقبال پر شور و گرم نظیر اهالی قرار گرفتند.

(نقل و تلخیص از خبرنامه ۱۲۶ کومله)

سعید سلطانپور آزاد باید گردد

مدتی است که سعید سلطانپور، شاگرد و هنرمند مبارز دوران رژیم شاه به دست مرتجعین حاکم دستگیر شده است. او که سابقا در سیاهچالههای رژیم شاه زندانی بوده هم اکنون نیز در زندان بسر میبرد. دستگیری او در چارچوب سرکوبها و فشارهاست که رژیم علیه نیروهای کمونیست و انقلابی و هنرمندان و نویسندگان مبارزین کار میبرد. ما همصدا با دیگر نیروهای انقلابی دستگیری او را محکوم میکنیم و آزادی او را همانند آزادی همه زندانیان سیاسی انقلابی و مترقی مصرا خواهیم.

رفقا! ضمن فاضل مبارز قدیمی
و یار خلق فلسطین
و عزیزان حماسی (شستانی)
فرزند خلق بلوچ آزاد باید گردند!

بقیه از صفحه ۱۲ بودجه

کشورهای امپریالیستی فراهم مینماید. این صنوعات شامل گالاهای مصرفی و نیکولاهای واسطه‌ای و ماشین آلات برای صنایعی که از لحاظ تکنولوژی و سرمایه وابسته اند میگردند. همچنین نقش این منابع مالی در توسعه امکانات و تسهیلات زیربنایی و غیره (طبق همان ساختار الگوئی که با نیا زمینه‌های امپریالیسم و ویژگی یک کشور وابسته منطبق است) به مدور سرمایه‌های امپریالیستی به این کشورها ابعاد بیشتری میدهد.

ایقنای الگوی مذکور وضعیت موجود این کشورها را بعنوان کشورهایی که با زار فروش حوزه مدور سرمایه و مناطق معاملات سودمند برای امپریالیستها هستند تداوم خواهد بخشید. در کشور ما همانطور که قبلا اشاره کردیم در آمد نفت، سهم عظیمی در درآمد ملی داشته و لذا بخش عمده بودجه دولت را نیز تشکیل میدهد. اینک به بررسی درآمد حاصل از نفت در بودجه سال ۶۰ میپردازیم.

(ادامه دارد)

بقیه از صفحه ۷ سرکوب

و در درگیری‌هایی که روی میدهد، چندین زن زحمتکش به شدت مضروب شده و از شدت ضربات قنداق تفنگ یا سداران و سیاهچالگان، صورت بچهای که در بغل مادرش بود کبود میشود. مردم نیز متقابلا در دفاع از خواستههای حق خود بپراهن تعدادی از سداران را با ریه میکشند. عمال مزدور رژیم گداز سرکوب مردم، نمیتوانند کاری بیش بکنند و بخواهند به

دستگیری چهار نفر از زحمتکشان می بردا زندک
البتة با فشارهای زحمتکشان ناچار میشوند

بتدریج آنها را آزاد کنند.

با وجودی که اهالی سیاهچالک پس از درگیری چهار نفر نماینده زمین خود انتخاب کرده و برای مذاکره با صباغیان که مسئول تصویب این لایحه بود میفرستند ولی طبق معمول ترتیب اثری به خواسته آنها داده نمیشود.

زندانی سیاسی انقلابی، بهمت تودهها آزاد باید گردد!

پیروز باد انقلاب دمکراتیک - ضد امپریالیستی خلق عمان

نهم ژوئن (۱۹ خرداد) مصداق است بنا تا نزد همین سالگرد آغاز مبارزه مسلحانه خلق در عمان. ما بدین مناسبت ضمن گرامیادداشت خاطره اینروز، از مبارزه انقلابی دمکراتیک و ضد امپریالیستی خلق عمان علیه امپریالیستهای انگلیسی و آمریکائی رژیم دست نشانده سلطان قابوس و دیگر رژیمهای ارتجاعی منطقه خلیج حمایت میکنیم.

بقیه از صفحه ۲۲ یادداشتها...

کردن او در متن حوادث و رویدادها از خود نشان نمیدهد. البته بنی صدر در همان مباحثه، جا را برای رویارویی با خمینی درآینده بطور تلویحی باز گذاشت و گفت: "من روی اصولی که پذیرفته‌ام و اعتقادی که دارم مقابل اما نخواهم تنسید، بنا بر این من تا این حد ایستادگی نخواهم کرد و از این حد به آن طرف آنجه را که صحیح بداند می‌باید مردم خواهم گفت." (مباحثه بنی صدر، روزنامه ۹ خرداد ماه)

بدین ترتیب میتوان دریافت که او چگیزی نتایج دوحناج لیبیرالها و حزب در حکومت، در سرانجام خود بطور اجتناب ناپذیر و علیرغم نیات هر طرف، خمینی را سربلند کرده و این نتایج دوحناج را در واقع به معنای آن اسد که در راستای سند این نتایج دوحناج، خمینی بیش از پیش بوسند ظاهری ما و راه طبقاتی خویش را خواهد شکست، هر چند که بلاحظه او، این جهت گیری بد معنای فروریختن چهره "مسیحی" و "مقدس" ولی است که میکوشد تا شکست برحمیت ظاهری ما و راه طبقاتی خویش، رژیم کنونی را تیلورزمینی "اراده و معیشت الهی" ننهد و در نهایت اسکا از دستگیری سوتها در همان زمان ساند.

بهر صورت، یکی از مهمترین نتایج و نکات برجسته حوادث و رویدادهای سیاسی جدید در گذشته، همین تقابل و رویارویی آیت الله خمینی و بنی صدر است که در سطح جامعه ایران و میان عیان گردید.

علاوه بر این در مباحثه آیت الله خمینی، آنچه که به نحو برجسته ای محسوس بود، ترس و هراس بسیار بفره ای از دامن گرفتن نارغایی و مبارزه مردم بر علیه نظام جمهوری اسلامی بود. او علیرغم همه تاکیدها که از طرف او و طرفین آنها سبب پشتیبانی مردم از "سلام" و "جمهوری اسلامی" و تکرار مکرر آن، بوضوح "سنا زهای آبنده را که همه حکومت را در کما خود فرو خواهد برد، بیس بیسی و نسبت بدان هشدار داد و سردمداران رژیم و بویژه لیبیرالها را به درک این موقعیت خطیر فراخواند. او با هراس تمام از یکی از ایام الله سخن گفت که در آن سرنوشت جمهوری اسلامی به سرنوشت رژیم منقورنا هسنا هی دحار شود: "بترسید؛ زاینکه یک وقت انفجاری حاصل شود و همه ما را به باد دهنده دهد." و "بترسید از آن روزی که این مردم فهمند در باطن ذات شما چیست و یک وقت انفجاری حاصل شود، از آن روز بترسید که ممکن است یکی از ایام الله خدای بخواند، با زبیدای سوتها و آبروز دیگر قضیه این نیست که بر گردیم به ۲۲ بیمن، قضیه این است که تا چند همه ما را میخواند" (همان سخنرانی)

آیت الله خمینی، در سیمای اوضاع سیاسی کنونی، بوضوح آن "یوم الله" را پیش بینی میکند. او بوسیله و با غریبه طسقا نی خود درک میکند که

بقیه از صفحه ۴
صنعت نفت:

رژیم جمهوری اسلامی با شروع جنگ ارتجاعی علاوه بر آوار نمودن هزاران تن از حاکمان منطقه و خانواده های کارگران، با وضع قوانین ارتجاعی سعی نمود که کارکنان صنعت نفت را از آزادی بهره‌رسانی و اداریات ساعات کار قبلی بنماید. اما کارکنان صنعت نفت که به تدریج ماهیت رژیم و جنگ ارتجاعی را برایشان روشن میشد، دیگر حاضر نبودند به گوشت دم‌توب سرمایه‌داران تبدیل شده و به بخشنامه‌ها و قوانین ارتجاعی رژیم گردن بگذارند. کارکنان میا ریز برای کاهش روزهای کار دست به مبارزه زده و موفق شدند تا ایام کار خود را به ۳ هفته کار، دو هفته استراحت برای کارکنان روزگاری روزگاری ۵ روز استراحت برای کارکنان نوبتکار رسانند. رژیم بدستال این مبارزات پیروزمند، با سراسیمگی بخشنامه‌ای با امضای نخست وزیر صادر کرده و طی آن اولاً خواستار "تطبیق کارموسسات با اساننداری" زناسیا" اجرای ایام کار به صورت ۴ هفته کار، ۴۰ روز استراحت میشود. اما اساننداری خوستان و مسئولین دولتی صنعت نفت از بیم او چگیزی اعتراضات کارکنان جرات اجرای اسن بخشنامه را پیدا نکردند و بلافاصله بحثها مبدیگری با امضای یکی از مقامات صنعت نفت صادر کرده و بوسیله مزورانه‌ای ایام کار را ۳ هفته کار و ۴۰ روز استراحت تعیین میکنند و سنا و در مبارزات کارگران را با بیترمی "طرح آزما یمنی" جلوه داده و اوضاع جنگی و طاقت - برضای مسقطه را با کلمه "غیر عادی" لابوشانی کرده و ۳ ساعت به ساعات کار رنجشده می افزایند.

هدف رژیم از بخشنامه‌های بالا فقط و فقط استنما ریشتر کارگران و تصرف دستاورد مبارزاتی آنها نیست.

کارگران مبارز صنعت نفت! بکشیم همیای سایر کارگران ایران از دستاورد های مبارزاتی خود همچون مردمک چشم محافظان ما شیم. ۳- آب و برق اهواز: کارگران مبارز سازمان آب و برق اهواز که در اردیبهشت ماه در طی مبارزات خود موفق شده بودند ساعت کار خود را به علت شرایط جنگی ۲۱ روز کار و ۷ روز استراحت تثبیت کرده و به رژیم تحمیل نمایند در تاریخ ۶۵/۳/۱ با بخشنامه‌ای به امضای مدیر عامل آب و برق اهواز و بیرو می‌شوند که در آن اعلام شده بود که ساعات کار کارگران از تاریخ فوق بصورت عادی خواهد بود.

کارگران مبارز که ساعات کار خود را در طی مبارزاتشان بدست آورده بودند، اکنون در مقابل بخشنامه مذکور رگری فوق یکبارجه مقاومت کرده و فعلاً بر طبق ساعات کاری که خود تعیین کرده اند بسرکار میروند و توطئه رژیم تاکنون ناکام مانده است.

کارگران مبارز!

چشم اندازی که رژیم جمهوری اسلامی در سال جاری در مقابل شما قرار داده چیزی جز سرکوب مبارزات برج کارگری به هر قیمت، بی گرفتن دستاوردهای مبارزاتی تان (۴۵ ساعت کار در هفته...) دستگیری و اخراج کارگران مبارز، برهم زدن شوراها و واقعی و برانداختن شوراها و فلابی و... نیست. اتحاد دو یکبار چگی و تشکل و آگاهی شماست که این توطئه‌ها را چون تخی سربالا بصورت رژیم سرمایه‌داری بر خواهد گرداند

پس پیش بسوی تشکیل شوراها و واقعی!

در پس این بحران سیاسی و شکاف‌ها و لرزش‌هایی که بر اندام نظام کنونی ایجاد شده است، نطفه طوفان‌ها نسی نهفته است که رژیم سیاسی ارتجاعی حاکم را از بیخ و بن بر خواهد هکند. او شکاف‌های ناشی از گسترش مبارزه طبقاتی و رشد آگاهی توده‌ها در یک جمهوری اسلامی را بخوبی احساس میکنند و میبینند که بنا بر ذات میان جناح‌های مختلف حکومت، همچون تیشه‌ای هر دم این شکاف‌ها را با زتر میکند. این چنین است که او فرا ترا زمانه این با آن جناح - علیرغم آنکه به پشتیبانی از جناح حزب در برابر لیبیرالها برخاسته است - مصالح کل نظام سرمایه‌داری و رژیم بورژوازی حاکم را کوشد میکند. او همین جاست که هر گونه خطائی را، چنانچه سرنوشت "سلام" و یا در واقع، رژیم سیاسی و نظام سنفرو حاکم دشمنه وارد آورد، از جمله کنا ههای نابخودنی میداند و دعا ملس آن را "تندستی الارض" می‌شاند و صد البته که در این سرفروختن بیش از هر کس به لیبیرالها و

منجمله بنی صدر است. سخنرانی آیت الله خمینی، در واقع به منظور مقابله با بحران سیاسی کنونی و بویژه بحران درونی حکومت، که در طی این دوره اخیر به بالاترین حد خویش و به بن بست تنافس آفرینی گرفتار آمده بود، ایراد گردید. لیکن این سخنرانی و این هشدارها چه بلاحظ ماهیت این بن بست و کیفیت آن در شرایط حاضر چه به لحاظ روند اجتناب ناپذیر حرکت نقادانه در شرایط کنونی جامعه، تا تیری جدی در فروکش این بحران نخواهد گذاشت، حتی به اندازه موارد گذشته نیز نمیتواند بستوان داری مسکن موثری واقع شود. درست به همین دلیل است که می بینیم علیرغم این اظهارات و حملات خمینی، صحنه سیاسی جامعه که گمان عرصه تاخت و تازهای رفیای حکومتی بر علیه یکدیگر است. و این واقعیتی است که علیرغم راه زعمای هر جناح بنا بر زیر خویششان را تحمیل کرده است. بن بست درون حکومت یک بن بست واقعی است!

